

613.07
ร ๗๕๖
3.3

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525

ปริญญานิพนธ์
ของ
เรณู เพ็ญอารีย์

8 พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กรกฎาคม 2528
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178454

ประกาศนุกฎการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำ และความช่วยเหลือจากคณาจารย์ ดร.ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ และคณาจารย์ สุจินต์ ปริษามารก ผู้วิจัยศึกษาซึ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

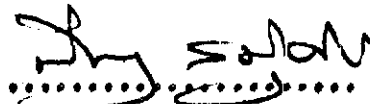
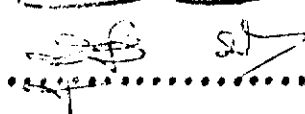
ขอขอบคุณอาจารย์ชัยรัตน์ ศรีเพชรดี อาจารย์ประเสริฐ ทองถม อาจารย์ กอบกั ตะนาวศรี อาจารย์ทิพา ธรรมสถิตย์ อาจารย์การดี กนกะรัตน์ อาจารย์สุนทร จันทรพรหม และอาจารย์ศุภมา แสงสว่าง ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดียิ่งในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่กรุณาให้การสนับสนุนและกำลังใจแก่ลูก และขอขอบพระคุณอาจารย์ชวลิต เพ็ญอารีย์ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา

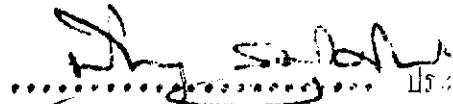
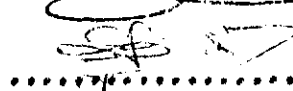
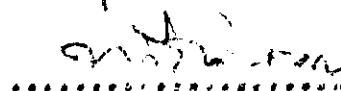
เรณู เพ็ญอารีย์

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอน ได้พิจารณา
 ปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นจำนวนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักฐานปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

 ประธาน

 กรรมการ

คณะกรรมการสอน

 ประธาน

 กรรมการ

 กรรมการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	32
3 วิธีดำเนินการ	33
ประชากร	33
กลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
ลักษณะของ เครื่องมือ	34
เกณฑ์การให้คะแนนของ เครื่องมือ	35
ขั้นตอนในการสร้าง เครื่องมือ	37
การหาคุณภาพเครื่องมือ	38
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	90
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	90
	กลุ่มตัวอย่าง	90
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	90
	การวิเคราะห์ข้อมูล	90
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	91
	อภิปรายผล	92
	ข้อเสนอแนะ	95
	ข้อเสนอแนะในการทบทวนวิจัยครั้งต่อไป	97
	บรรณานุกรม	98
	ภาคผนวก ก	106
	ข	118

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามภาค วิทยาลัย และ เพศของนักศึกษา วิชาเอกอุตสาหกรรม 33	33
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาค ภูมิสำเนา และ เพศของ นักศึกษาวิชาเอกอุตสาหกรรม 34	34
3	แสดงจำนวนและการร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ 43	43
4	แสดงจำนวนและการร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม... 44	44
5	แสดงจำนวนและการร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิสำเนาเดิม 44	44
6	แสดงความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา จำแนกตามเพศ โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า ... 45	45
7	แสดงความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและ รวมทุกรายวิชา จำแนกตามวุฒิการศึกษาตอนเข้าเรียนในวิทยาลัย พลศึกษา โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า. 48	48
8	แสดงความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และ รวมทุกรายวิชา จำแนกตามภูมิสำเนาเดิมโดยเทียบกับเกณฑ์ ประเมินค่า 51	51
9	แสดงความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา แต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า 55	55
10	แสดงการ เปรียบเทียบความถี่เห็นระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา 57	57
11	แสดงการ เปรียบเทียบความถี่เห็นจำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้า เรียนในวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา 59	59

12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่ไม่ เนื้อหาวิชาสารานุกรมเบื้องต้น ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่าง แตกต่างกัน	62
13	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษา ที่มีเนื้อหาวิชาความรู้บางส่วนบุคคลและชุมชน ระหว่างนักศึกษาที่มี ภูมิสำเนาแตกต่างกัน	63
14	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็นของนักศึกษา ที่มีเนื้อหาวิชาความรู้บางส่วนบุคคลและชุมชน ของนักศึกษาที่มีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	64
15	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่ไม่ เนื้อหาวิชาสถิติวิทยา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	65
16	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็นของนักศึกษา ที่มีเนื้อหาวิชาสถิติวิทยา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	66
17	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่มี เนื้อหาวิชาการปฐมวัยศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน ..	67
18	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่มี เนื้อหาวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	68
19	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็นเนื้อหาวิชา การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน ...	69
20	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษา ที่มีเนื้อหาวิชาแพทยศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน ..	70
21	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่มี เนื้อหาวิชาประชากรศึกษาระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน ..	71

22	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็น เนื้อหาวิชา ประชากรศึกษาระงนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	72
23	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษ ที่มีถึกเห็นวิชาการศึกษาและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน ระหว่าง นักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	73
24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็น เนื้อหาวิชา การจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน ระหว่างักศึกษามีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	74
25	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษที่มี ถึก เห็นวิชาโรคนาตาสถร์ ระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	75
26	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็น เนื้อหาวิชา โภชนาตาสถร์ ระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	76
27	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษที่มี ถึก เห็นวิชาสุธาดจิตระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน...	77
28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษที่มี ถึก เห็นวิชาบาและสิ่ง และถึกได้โทษ ระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	78
29	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็น เนื้อหาวิชา บาและสิ่ง และถึกได้โทษ ระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน ...	79
30	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษ ที่มีถึก เห็นวิชาโรคถึกถนและการปองกัน ระหว่างนักศึกษามี ภูมิสำเนาแตกต่างกัน	80
31	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถึกเห็นที่มีถึก เห็นหา วิชาโรคถึกถนและการปองกันระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	81

32	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่ของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาความรู้วิชาและปาราศาสตร์ วิชาทางนักศึกษามีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	82
33	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่ของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาความรู้และให้ระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	83
34	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่ของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาความรู้และระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	84
35	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถี่เห็นของเนื้อหา วิชาความรู้และระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	85
36	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่ของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาความรู้และระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	86
37	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถี่เห็นของเนื้อหาวิชา ความรู้และระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	87
38	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่ของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาความรู้โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนาแตกต่างกัน	88
39	แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายกลุ่มของความถี่เห็นของนักศึกษาที่มี ต่อเนื้อหาวิชาความรู้โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษามีภูมิสำเนา แตกต่างกัน	89

บทนำ

บทนำ

การศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน และสุขภาพที่ดีเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้การศึกษาสำเร็จความวัตถุประสงค์ ปัญหาทางด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นนั้นจะมีผลกระทบกระเทือนต่อปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วย รัฐบาลทุกสมัยได้วางแผนพัฒนาการสาธารณสุขเป็นระยะ ๆ ไปพร้อมกับการพัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ แต่ผลที่ได้รับยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพนั้นเป็นงานที่ต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของบุคคลทางด้านสุขภาพ การใช้กระบวนการทางการศึกษาเท่านั้นที่จะสามารถทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านต่าง ๆ ได้อย่างถาวร

การให้สุขศึกษาแก่ประชาชนไทย เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสุขภาพที่ดี จากการวิเคราะห์อัตราการป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ของประชาชนไทยส่วนใหญ่ พบว่าประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะชาวชนบทมักจะป่วยด้วยโรคกรรมคาสามัญที่สามารถป้องกันได้ เช่น โรคทางเดินอาหาร พยาธิลำไส้ โรคทางเดินหายใจ โรคขาดสารอาหาร โรคในช่องปาก เป็นต้น แต่ปัญหาดังกล่าวยังเกิดขึ้นและมากขึ้นทั้งนี้เพราะว่า ความเป็นอยู่ของประชาชนไม่ถูกหลักอนามัย อันเป็นผลจากสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ การขาดความรู้ของประชาชนในเรื่องสุขภาพที่ถูกต้อง (คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนาการสาธารณสุข 2524 : 1) และสุชาติ โสมประยูร ได้กล่าวถึงการให้สุขศึกษาแก่ประชาชนนั้น จะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย (สุชาติ โสมประยูร 2525 : 2) คือ สุขศึกษาในชุมชน (Public Health Health Education) สุขศึกษาในโรงพยาบาลหรือสถานบริการสาธารณสุข (Hospital Health Education) และสุขศึกษาในโรงเรียน (School Health Education)

ในการให้สุศึกษาทุกรูปแบบมีความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในกานความรู เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพทั้งทางร่างกายจิตใจ และ สังคมทั้งที่ อุตุนลี แจมเจริญ และ คณะ ไก่กล่าวถึงความสำคัญของการให้สุศึกษาไว้ว่า (อุตุนลี แจมเจริญ และคณะ 2520 : 30) เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญา สุขภาพของประชาชน ประชาชนที่มีสุขภาพก็ยอมเป็นประชาชนที่มีคุณภาพ เป็นกำลังและ ทรัพยากรบุคคลอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ประชาชนที่มีคุณภาพก็ หมายถึง ประชาชน ที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบอาชีพ มีการศึกษาดี ขวนขวายหา ความรู้อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี มีชีวิตสงบสุข เพราะมีศีลธรรมและมี ระเบียบวินัยอันดี มีสัมมาอาชีพสุจริต เคารพและเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งมี สุขภาพแข็งแรงมีสุขนิสัยที่ดี รู้จักวิธีที่จะปฏิบัติตนให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ควบ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากว่าประชาชนมีร่างกายไม่แข็งแรง เจ็บป่วยอยู่เสมอ หรือ ขาดเจตคติที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพก็ยอมเป็นอุปสรรคสำคัญที่จะทำ ให้ประเทศชาติไม่พัฒนาเท่าที่ควร

การให้สุศึกษาในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ หรือได้รับประสบการณ์ที่ ถูกต้องจากครู เพราะครูได้ศึกษาเล่าเรียนมาในด้านการสอนหรือการเป็นครูมาโดยเฉพาะ โรงเรียนจึง เป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดในการให้สุศึกษาแก่เด็กในวัยเด็กนั้นจะมีแนวโน้ม ในการพัฒนาเจตคติที่ดีและสุขปฏิบัติที่พึงประสงค์ได้ดีกว่าวัยผู้ใหญ่ ดังนั้น รัฐบาลเองได้ ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมสุขภาพของ เยาวชนในวัยเรียน ดังจะเห็นได้จาก จุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ที่ว่าการจัดการศึกษานั้นนอก จากจะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่เสริมสร้างคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและทำ ประโยชน์แก่สังคม โดยเน้นการศึกษาเพื่อความอยู่รอดปลอดภัย ความมั่นคงและความ ผาสุกในสังคมไทยแล้ว ยัง เน้นการส่งเสริมให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อีกด้วย (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 : 1 - 2)

นอกจากที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายทางด้านสุขภาพไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติแล้ว ทางรัฐบาลเองยังได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาสุศึกษาของนักเรียนและการปรับปรุง งานส่งเสริมสุขภาพเด็กและเยาวชน ยังได้จัดทำโครงการสุศึกษาขึ้น โดยให้สอดคล้อง กับแผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติระยะที่ 5 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) โดยกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ในการ
ดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพและการศึกษา ได้แก่

1. การส่งเสริมบุคลากรสุขภาพในโรงเรียน
2. หลักสูตรและการเรียนการสอนสุขภาพในโรงเรียน
3. การบริการสุขภาพ
4. การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

องค์ประกอบทั้ง 4 ประการนี้ สามารถจัดให้สอดคล้องและสัมพันธ์กัน โดยมี
การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและพอเพียง มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงกับสภาพปัญหา
ของโรงเรียน มีการจัดบริการสุขภาพที่จำเป็นและพอเพียง ตลอดจนได้เชื่อมอำนาจซึ่งกัน
และกันแล้ว เป็นที่เชื่อแน่ว่า วิธีการดังกล่าวจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ
ครูเรียนทั้งในสถานความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติไปในแนวทางที่ต้องการได้ อันเป็นการ
ส่งเสริมสุขภาพให้ไปสู่เป้าหมายของการมีสุขภาพที่ดีถ้วนหน้า เมื่อปี พ.ศ. 2543 คอบ
(คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ 2525 : 1 - 2)

การสอนสุขภาพในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้ เกิด
เจตคติเห็นความสำคัญด้วยตนเองในการที่จะปฏิบัติตัว เพื่อป้องกันโรค แต่ถึงกระนั้น
ก็ตามในอดีตที่ผ่านมาการสอนสุขภาพในโรงเรียนยังประสบความล้มเหลวอยู่มาก ดังที่
สุชาติ โสมประยูร ได้กล่าวว่า (สุชาติ โสมประยูร 2520 : คำนำ) "เป็นที่น่า
เสียดายวิชาสุขภาพซึ่งเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรและมีความสำคัญมากไม่แพร่หลาย
กลับไม่ได้รับการปรับปรุงในทางวิธีสอนเนื้อหาที่ควรหรืออาจจะกล่าวได้ว่าเมื่อ 20 ปีที่แล้ว
เราเรียนอย่างไร ในปัจจุบันเราก็ยังสอนอยู่อย่างนั้น เหตุผลที่วิชาสุขภาพถูกทอดทิ้ง
ไปนั้น นอกจากบรรดานักการศึกษาได้ตัวไปหาความสนใจต่อการเรียนการสอนวิชา
ตัวแล้ว เรายังขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจรวมทั้งความรู้ในด้านการเรียนการสอนวิชา
สุขภาพอีกเป็นจำนวนมาก" ซึ่งสอดคล้องกับที่ ณรงค์ สุกญา ได้กล่าวว่า (ณรงค์ สุกญา
2516 : 4) สภาพการสอนสุขภาพเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข
ให้ดีขึ้น เพราะการสอนสุขภาพในระดับประถมศึกษาเท่าที่เป็นอยู่โดยทั่วไปนั้น ครูส่วนใหญ่

ใช้วิธีการสอนแบบเก่า กล่าวคือ บอกให้นักเรียนจดและให้นักเรียนท่องจำแทนที่จะใช้วิธีสอน
 หลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านความรู้ เจตคติและ
 การปฏิบัติที่สามารถจะส่งผลให้มีการปรับปรุงตนเองให้อย่างสุขสบายในการดำเนินชีวิต
 ประจำวัน และตัวครูเองก็ยังคงขาดความกระตือรือร้น หรือขาดความสนใจจึงทำให้นักเรียน
 ขาดความสนใจ เบื่อหน่าย และไม่เห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพทั้งของตนเองและส่วนรวม
 และ พยောว คัทมณี กล่าวว่า (พยောว คัทมณี 2523 : 5) การสอนวิชาสุขศึกษาใน
 การให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมิใช่เป็นการให้ความรู้แต่อย่างใด เพราะ
 จะทำให้นักเรียนไม่สนใจ ไม่เกิดคานิยมหรือเจตคติที่จะสนใจให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้อง ถูกสุข-
 ลักษณะในโอกาสต่อไป หากสถาบันการศึกษาสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งฝึกฝน
 อบรมให้นักเรียนใ้รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์วิชาสุขศึกษาด้วยหลักเหตุผลมากกว่าการมุ่งแต่
 ความรู้ ความจำเท่านั้น การสอนวิชาสุขศึกษายังไม่บรรลุจุดประสงค์เท่าที่ควร นอกจาก
 นี้การจัดหลักสูตรสุขศึกษาในระดับประถมศึกษายังไม่เหมาะสมกับสภาพชีวิตจริงของสังคมใน
 ทองถิ่นชนบท ดังที่นิโคลาส เบเนต คุกกล่าว (Nicholas Bennet 2514 : 41)
 "การจัดระบบการศึกษาในท้องถิ่น ควรกระตุ้นให้มีการปรับปรุงในด้านกิจกรรมการเล่นสัตว์
 โภชนาการ การสุขศึกษา มาตรฐานเกี่ยวกับบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและสังคม" การจัดระบบ
 การศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น บ่อมทำให้นักเรียนไม่
 สามารถปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคมได้ก็เท่าที่ควร อย่างไรก็ตามปัญหาการให้สุขศึกษา
 ไม่ใช่มีแต่เฉพาะในระดับประถมและมัธยมศึกษาเท่านั้น การสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู
 ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วย สาเหตุที่ว่ากันอยู่อย่างหนึ่งก็เนื่องมา
 จากจำนวนนักศึกษาที่มีมากทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา ทำให้อาจารย์ต้องทำงานหนักมาก
 เกินไป ไม่มีเวลาเตรียมการสอนและตรวจงาน ทำให้การเรียนการสอนขาดคุณภาพ รวมทั้ง
 อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ นอกจากนั้นวิทยาลัยครูบางแห่งยังขาดอาจารย์ที่จะสอนวิชา
 สุขศึกษาโดยตรง เพราะอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูนั้นจะต้องให้ความรู้แก่บุคคลที่จะออก
 ไปเป็นครูในอนาคต ให้มีความรู้ความเข้าใจเห็นความสำคัญของสุขศึกษาไปมากขึ้น และ
 สามารถนำเอาความรู้ไปจัดและดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
 และมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
ได้กล่าวว่ โครงการฝึกหัดครูของพิจารณาถึงบทบาทของครูสุศึกษาไ้มาก อาจารย์
ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบและมีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ เขาใจนักศึกษาทั้งทางร่างกาย
และจิตใจ และเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องสุขภาพ การสอนสุศึกษาในวิทยาลัยกรนั้น อาจารย์
ต้องคำนึงถึง เสมอว่า นักศึกษาขอมมีความรู้แตกต่างจากอาจารย์ในเรื่องสุขภาพ อาจารย์
ต้องปรับปรุงแนวการสอนวิชาสุศึกษาให้เหมาะสมกับตัวนักศึกษา เพื่อ เป็นแบบอย่างที่ดีใน
การที่นักศึกษาจะเ็นนำวิธีที่ไ้จากอาจารย์ในวิทยาลัยกรไปช้ต่อไป (ปราณี สวัสดิ์
2525 : 15)

การอธิบายเรื่องปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการผลิตครูสุศึกษาในทัศนะของ
นักศึกษาและนักกร เมือง โดยปัญา สมบูรณ์ศิลป์ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ และ คณะ
ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาของการผลิตครูสุศึกษาในแง่ของผู้หา (ปัญา สมบูรณ์ศิลป์
และคณะ 2523 : 4) ครูสุศึกษานอกจากจะทำให้ตนเองมีสุขภาพดีแล้ว ครูสุศึกษา
จะต้องมีหน้าที่ช่วยเหลืใ้คนอื่นมีสุขภาพดีด้วย

ฉะนั้นครูสุศึกษาควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ครูสุศึกษาต้องทำตนให้ถูกสุขลักษณะ เช่น เป็นต้น
2. ครูสุศึกษาจะต้องศึกษาหลักสุตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหาให้เขาใจอย่างถ่องแท้
และรู้จักเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด
3. ครูสุศึกษาควรจะเป็นนักวิชาการ นักปฏิบัติการ คือมีความรู้ดี สามารถเขียน
โครงการและสามารถปฏิบัติไ้
4. ครูสอนสุศึกษาจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดี มีสุขภาพดี แต่งตัวเรียบร้อยสมกับ
เป็นผู้มีสุขภาพดี

งานสุศึกษาในประเทศไทย คณะอนุกรรมการสายการศึกษาในคณะอนุกรรมการ
แห่งชาติ ได้กำหนดคุณสมบัติและความสามารถของครูสอนสุศึกษาไว้ดังนี้

1. ควรเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสอนวิชาสุศึกษาโดยเฉพาะ เช่น
โรงเรียนควรจัดใ้มีครูจบประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูงทางสุศึกษา สอนสุศึกษาใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เป็นผู้นำในทางพฤติกรรมทางานสุขภาพอนามัย เพื่อเป็นมาตรฐานที่นักเรียนและนักศึกษาสามารถเป็นพฤติกรรมตัวอย่างได้ เช่น บุคลิกภาพและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

3. สามารถดูแลรักษา รับผิดชอบสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน ทั้งสิ่งแวดล้อมทางวัตถุ และสิ่งแวดล้อมทางจิตใจให้ถูกสุขลักษณะ

4. รับผิดชอบดูแลนักเรียนให้ได้รับบริการสุขภาพตามสมควร รวมทั้งติดตามผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอย่างใกล้ชิดอีกด้วย (กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข 2525 : 3)

ใน ค.ศ. 1975 เทอร์เนอร์ ได้อ้างถึงคำกล่าวของ บู้เชอร์ (Bucher) ที่กล่าวถึงลักษณะของครูสุศึกษาที่ดีไว้ดังนี้ (Turner 1966 : 16) คือ

1. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนสุศึกษาให้แก่นักเรียนในระดับต่าง ๆ เป็นอย่างดี

2. รู้จักและเข้าใจหลักสูตรวิชาสุศึกษาและอุปกรณ์การสอนสุศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. มีความสามารถและทักษะในการสำรวจความสนใจ ความต้องการและปัญหาทางสุขภาพของเด็ก พร้อมทั้งสามารถช่วยเหลือแนะนำเด็กให้รู้จักระวังสุขภาพของตนให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจอยู่ตลอดเวลา

4. มีความสามารถและทักษะในการติดต่อขอความร่วมมือจากแหล่งบริการสุขภาพในชุมชนและสามารถทำหน้าที่แนะแนวทางสุขภาพได้

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตครูทางานสุศึกษาและพลศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะมีบทบาทมากในการสอนวิชาสุศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในปัจจุบันวิทยาลัยพลศึกษาที่ผลิตครูในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในสาขาวิชาสุศึกษา มีทั้งหมด 6 แห่ง ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2518 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
 ปี พ.ศ. 2519 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
 ปี พ.ศ. 2520 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา
 ปี พ.ศ. 2522 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
 สุโขทัย

ปัจจุบันการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ดังที่ อัมพร คำเหล็ก ใจศึกษาพบว่า (อัมพร คำเหล็ก 2522 : 158) เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรซ้ำซ้อนกันมาก และไม่สอดคล้องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน บางวิชาเนื้อหาที่เรียนกับจำนวนหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กัน คือ มีเวลาเรียนน้อย แต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มาก สำหรับการฝึกงานของวิชาเอกสุขศึกษา ระยะเวลาและวิธีการไม่เหมาะสมทำให้ไม่สอดคล้องตามจุดหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ชัยบง ชามรัตนใจศึกษาพบว่า (ชัยบง ชามรัตน 2523 : 71) นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ป.ศ.สูง (สุขศึกษา) ไม่มีความชัดเจน มีเนื้อหาซ้ำซ้อน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาโดยทั่วไปยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งในหลักสูตรเหมือนกันทั้งหมด จึงคิดว่าควรจะได้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 เพราะนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันวิทยาลัยพลศึกษา ต่อไปจะมีบทบาทมากในการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยในฐานะที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาคนหนึ่ง มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 เพื่อนำผลการศึกษารวบรวมเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาวิชาสุขศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษากตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษากตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา และภูมิลำเนาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษากตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 ว่ามีมากน้อยเพียงใด
2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษากตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 ตามลักษณะเพศ วุฒิการศึกษา และภูมิลำเนาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา ว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด
3. เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนและพัฒนาการสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
4. เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาสุขศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525
5. เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาสุขศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ

ปีการศึกษา 2527 รวมจำนวนทั้งหมด 6 แห่ง เป็นนักศึกษาชาย 130 คน และนักศึกษาหญิง 107 คน รวมทั้งสิ้น 237 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักศึกษาวิทยาลัยศึกษาศานต์อัครพรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 จากวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งจำแนกตามภูมิลำเนาของนักศึกษาเป็นชาย 80 คน หญิง 80 คน รวมทั้งสิ้น 160 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ วัย การศึกษาและภูมิลำเนาของนักศึกษา ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความถี่ในการใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อหาวิชาสุขศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความถี่ในการใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อหาวิชาสุขศึกษา คือ ความถี่ ความรู้ และแนวคิดต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกสุขศึกษา ที่มีต่อการยอมรับของเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิชาสุขศึกษา พ.ศ. 2525

2. วิชาสุขศึกษา หมายถึง วิชาสุขศึกษาที่นักศึกษาเรียนเป็นวิชาเอกในหลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) สุขศึกษา ได้แก่รายวิชาต่อไปนี้

- 2.1 สาธารณสุขเบื้องต้น
- 2.2 อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน
- 2.3 สวัสดิศึกษา
- 2.4 การปฐมพยาบาล
- 2.5 การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม
- 2.6 เพศศึกษา
- 2.7 ประชากรศึกษา
- 2.8 การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน

- 2.9 โภชนาศาสตร์
- 2.10 สุขภาพจิต
- 2.11 ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ
- 2.12 โรคติดต่อและการป้องกัน
- 2.13 จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา
- 2.14 จานามัยแม่และเด็ก
- 2.15 สุขศึกษาชุมชน
- 2.16 สุขภาพชุมชนโลก

3. นักศึกษาวิชาชั้นพอศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยพละศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527

4. วุฒิก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพละศึกษา หมายถึง วุฒิตามเอกสารสำคัญที่นักศึกษาใช้สมัครเรียนในวิทยาลัยพละศึกษา ซึ่งได้แก่ วุฒิก่อนนี้

- 4.1 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 หรือมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6
- 4.2 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
- 4.3 วุฒื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น ป.วช. พ.กศ. ฯลฯ

5. ภูมิลำเนา หมายถึง ที่อยู่ก่อนที่นักศึกษาเข้าเรียนในวิทยาลัยพละศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความมากมายที่มีต่อการแลกเปลี่ยนมาสอนแก่เด็ก ดังนั้นการเลือกเนื้อหาวิชาบรรจุในหลักสูตรจึงจำเป็นต้องสำคัญยิ่ง เพราะเนื้อหาวิชาที่ได้รับการเลือกมาบรรจุในหลักสูตรนั้นเป็นเพียงเนื้อหาไม่กี่รายการจากจำนวนหลายพันรายการที่มีอยู่ในโลกนี้ ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทักษะ และความเฉลียวฉลาดในการเลือกเนื้อหาวิชาบรรจุในหลักสูตร (ธารัง บัวศรี ม.ป.ป. : 78)

เนื้อหาวิชานั้นได้มีความหมายในทฤษฎีต่าง ๆ กัน เช่น สุมิตร คุณากร ได้ให้ความหมายของเนื้อหาวิชาว่า (สุมิตร คุณากร 2518 : 76) "เนื้อหาวิชา คือ เนื้อหาสาระหรือความรู้ และยังรวมถึงประสบการณ์ของการเรียนรู้ด้วย" ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย ศรีไสยเพชร ได้ให้ความหมายของเนื้อหาวิชาว่า (ชาญชัย ศรีไสยเพชร 2525 : 37) "เนื้อหาวิชาได้มาจากศาสตร์ต่าง ๆ แต่เมื่อนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตร วิชาความรู้แต่ละศาสตร์จะถูกคัดแปลงให้เหมาะสมไปเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งคำว่าศาสตร์นั้น มิใช่เพียงแต่ความรู้ที่เป็นระบบระเบียบเท่านั้น ยังรวมถึงวิธีการที่จะรู้วิธีการแสวงหาความรู้ในศาสตร์นั้น ๆ ด้วย" ซึ่ง เมธี บิลันรณานนท์ และ นาคยา ภักธแสงไทย ได้ให้ความหมายของเนื้อหาวิชาไว้คือ (เมธี บิลันรณานนท์ และ นาคยา ภักธแสงไทย 2523 : 91) "เนื้อหาวิชานั้นจะรวมทั้งการเลือกและจัดรวบรวมความรู้เฉพาะอย่าง ทักษะ และองค์ประกอบเชิงเจตคติของแต่ละหัวข้อเรื่อง" และธารัง บัวศรี ได้แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็น 4 ประเภท (ธารัง บัวศรี ม.ป.ป. : 79) คือ

1. ประเภทสามัญทั่วไป ได้แก่ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา และการปกครองอันก่อให้เกิดขนบธรรมเนียม ประเพณี และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งบุคคลนำมาใช้ในวงการทำงานและสังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เคยเดิมเป็นสิ่งที่

สอนกันอย่างไม่เป็นทางการในครอบครัวและในวงสังคมแคบ ๆ แต่ต่อมาภายหลังมีการปรับปรุงและจัดเป็นหมวดหมู่ จัดสอนในโรงเรียนทำให้มีรายวิชาต่าง ๆ เกิดขึ้น

2. ประเภทของการความเชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง สิ่งที่มีคนคลำต้องเรียนรู้ เนื่องจากสภาวะที่แตกต่างกันตามความเป็นอยู่ และความจำเป็น เช่น ผู้ชายสมัยหนึ่งต้องรู้วิชาลาสัตว์ และผู้หญิงต้องรู้วิชาเย็บปักถักร้อย แต่ปัจจุบันนี้กิจการที่ต้องการเรียนรู้เชี่ยวชาญเฉพาะมีอยู่เป็นอันมาก กิจกรรมต่าง ๆ ก็ต้องแยกออกเป็นส่วน ๆ ไป โรงงานอุตสาหกรรมแห่งเดียวอาจจะมีผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา ใดแก ช่างไฟฟ้า ช่างกล ช่างยนต์ ช่างกลึง ช่างหล่อ ช่างไม้ นักบริหาร นักบัญชี ฯลฯ แต่ละคนต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะในวิชาของตน

3. ประเภทที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ใดแกสิ่งทีกล่าวถึงข้อเท็จจริงของสิ่งใดก็เกิดและปัจจุบัน เช่น เรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกฎต่าง ๆ ในวิชาเคมี ชีววิทยา และวิทยาศาสตร์แขนงอื่น ๆ

4. ประเภทที่เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน และกฎข้อบังคับที่สังคมยึดถือกันอยู่ ใดแกข้อบังคับทางศีลธรรม จรรยา ข้อบังคับการกีฬาและการเล่นต่าง ๆ เรื่องราวที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ เป็นเนื้อหาวิชาที่แสดงถึงค่านิยมของกลุ่มบุคคล

สุมิตร คุณากร ได้อ้างถึงผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ของทาบมา (Taba) ที่พบว่า (สุมิตร คุณากร 2518 : 76) บทบาทของเนื้อหาวิชาที่ช่วยในการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนนี้ประกอบไปด้วยระดับและแต่ละระดับมีบทบาทต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ คือ

1. เนื้อหาที่เป็นข้อมูลที่แสดงถึงขบวนการและทักษะ ใดแก จักขะการปกครอง อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ระบบย่อยอาหาร ขบวนการและวิธีการในการคิดเลข พืชชนิดใด ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ผู้ทรงต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเนื้อหาที่จัดอยู่ในระดับแรก การเรียนต้องอาศัยการท่องจำ

2. เนื้อหาที่เป็นความคิดและหลักการเบื้องต้น ความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธรรมชาติ ความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพจิตและร่างกาย ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติและประวัติศาสตร์ที่มีต่อวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ หลักในการ

บริหารงาน หลักการเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ฯลฯ เมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความคิดเห็นว่า ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้วก็สามารถนำความเข้าใจและหลักการดังกล่าวไปอธิบายเหตุการณ์หรือสถานการณ์อื่น ๆ ได้

3. ความคิดรวบยอด หมายถึง การมีความรู้อย่างกระจ่าง ถ่องแท้เกี่ยวกับสิ่งนั้น คือรู้อโครงสร้างลักษณะทั่วไป และส่วนประกอบย่อย ๆ ทั้งหมดที่รวมขึ้นมาเป็นหรือรวมอยู่ในสิ่งนั้น และสามารถแยกสิ่งนั้นออกจากสิ่งอื่น ๆ ได้ เช่น ยูธาย - หญิง เสื้อปลา - แมว เสื้อ - สิ่งโต การรักษาดินและการทำลายชาติ หากแยกดูภาวะอะไรเป็นอะไรก็แสดงว่ามีความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง เกี่ยวกับสิ่งนั้น

4. ระบบความคิด หมายถึงวิธีการศึกษาหาความรู้ในศาสตร์ที่บรรจุเนื้อหาและความรู้นั้น ๆ เอาไว้ เนื้อหาทั้ง 3 ระดับที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นรากฐานที่จะนำไปสู่ระบบความคิด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ในการจัดหลักสูตรและการสอนวิชาใดก็ตาม ผู้เรียนจะได้รับระบบความคิดและวิธีการศึกษาหาความรู้เป็นวิถีทางของศาสตร์นั้น ๆ ได้ และจะต้องได้รับเนื้อหาความรู้ระดับสูงระดับต่ำก่อน

นอกจากนี้ สุมิตร ฤทธาภรณ์ ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกพิจารณาว่า เนื้อหาวิชาที่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตร ดังนี้ (สุมิตร ฤทธาภรณ์ 2518 : 90)

1. เนื้อหาที่มีความเชื่อถือได้และเป็นแกนสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชาหมายถึง ความทันสมัยและถูกต้อง และแกนสารของความรู้ หมายถึง เนื้อหาหลักเป็นความคิดรวบยอด ไม่ใช่เป็นข้อมูล

2. เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม เพราะว่าหลักสูตรที่ดีควรสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจสภาพความเป็นจริงในสังคม มีข้อเพิ่มไปด้วยสาระที่เป็นแต่ความรู้ทางวิชาการ

3. เนื้อหาจะต้องมีความสมดุลกันระหว่างความกว้างขวางและความลึกซึ้ง เนื้อหาวิชาที่นำมาบรรจุในหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดในวิชาใดก็ตาม การมีสัดส่วนพอดีระหว่างความกว้างครอบคลุมและลึกซึ้ง คือ การให้ข้อมูล ขบวนการและความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างพอเพียงที่จะให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอด คอยังลึกซึ้ง

4. เพื่อให้สามารถสนองความมุ่งหมายใดหลาย ๆ ประการ เพราะว่าเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ที่เลือกมาบรรจุในหลักสูตรนั้นควรมีลักษณะที่จะสนองจุดมุ่งหมายในการสอนใดหลาย ๆ ด้าน

5. เนื้อหาต้องมีความสอดคล้องกับวิถีภาวะในการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นการเน้นให้ดูเลือกเนื้อหาและกิจกรรมนั้นจะต้องคำนึงถึงความพร้อมทั้งทางกายภาพ ความถนัดและสภาพร่างกายของผู้เรียน หากนำสิ่งที่เหนือความสามารถที่ผู้เรียนจะรับหรือปฏิบัติได้มาสอน ผลก็ไม่เกิด เป็นการสูญเปล่า การเลือกเนื้อหาวิชาต้องคำนึงถึงพื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย หากสอนไม่ต่อ เนื่องกันกับความรู้และประสบการณ์ที่ได้มีมาก่อน ผลการเรียนรู้อาจไม่เกิดขึ้น

6. เนื้อหาควรมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เกณฑ์นี้เน้นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน (Learning Motivation) การเรียนรู้อาจมีสัมฤทธิ์ผลสูงก็ต่อ เมื่อผู้เรียนมีความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

ความต้องการของผู้เรียนที่ควรคำนึงถึงมี 3 ด้านคือ

1. ด้านตัวผู้เรียนควรคำนึงถึงความต้องการทางจิตใจ (Psychological needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่เกิดจากด้านสังคมในการสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social needs) และความต้องการตามสภาพของแต่ละบุคคล (Individual needs)
2. ความต้องการที่เกิดจากสังคมแต่ละสังคมมุ่งหวังซึ่งต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน เช่น เจตคติ หรือค่านิยมที่สังคมพึงปรารถนา
3. ความต้องการทางการศึกษา (Educational needs)

ชาว์ง บัศวรี โกลลาบจึงหลักในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังนี้ (ชาว์ง บัศวรี ม.ป.ป. : 27 - 28) คือ

1. หลักเกี่ยวกับความสำคัญ หลักนี้หมายความว่าควรจะนำเอาเนื้อหาวิชาใดเข้าบรรจุไว้ในหลักสูตร ต้องพิจารณาว่าเนื้อหาวิชานั้นสำคัญและจำเป็นเพียงใด เช่น สำคัญในด้านการเป็นพื้นฐานของการศึกษาหาความรู้ในชั้นสูง ๆ ต่อไป สำคัญในด้านที่จะทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่ต้องการศึกษาหรือสำคัญในด้านที่จะช่วยในการศึกษาของ เด็กดำเนินไปตามความมุ่งหมาย

2. หลักเกี่ยวกับคุณค่าวันครบแก่การศึกษา เป็นวิชาประเภทที่เกี่ยวกับหน้าที่พลเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ภาษา ฯลฯ ซึ่งได้พิจารณาเห็นแล้วว่าสังคมต้องการรักษาไว้ มักจัดให้มีในหลักสูตร

3. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับประโยชน์ ประโยชน์ในที่นี้หมายถึง การนำเอาไปใช้ในวิถีประจำวัน การพิจารณาตามหลักนี้ของพิจารณาโดยคำนึงว่าวิชานั้น ๆ จะเสริมสร้างและพัฒนาการให้แก่นักเรียนในทางใดและอย่างไร ประโยชน์ที่ได้ในปัจจุบันมีอย่างไร ปริมาณของประโยชน์ที่จะได้รับมีมากน้อยเพียงไร ทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพ

4. หลักเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียน หมายความว่า การเลือกเนื้อหาวิชาของคำนึงถึงประสบการณ์ ปัญหา และความมุ่งหมายของนักเรียน คือ ควรเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาปัจจุบัน และช่วยในการวางแผนทางสำหรับชีวิตในอนาคตด้วย เป็นการสนองความต้องการของนักเรียน

5. หลักเกี่ยวกับการสร้างเสริมพัฒนาการของสังคม การกำหนดหลักเกณฑ์นี้เนื่องจากนักการศึกษาเอง เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างการศึกษา กับสังคม จึงพิจารณาว่า วิชาที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจสภาวะและปัญหา ตลอดจนความโน้มเอียงของสังคม ปัจจุบันและอนาคตเพียงไร

6. หลักเกี่ยวกับการสอดคล้องในปรัชญาการศึกษาและความมุ่งหมายของโรงเรียน หลักนี้ขึ้นอยู่กับความถนัดเห็นของแต่ละโรงเรียน โรงเรียนที่มุ่งหมายให้เด็กมีร่างกายแข็งแรงเป็นอันดับแรก ย่อมถือว่าวิชาพลานามัยและวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางและจิตของ เด็กเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหลักสูตร

ชาอุทัย ศรีไสยเพชร ได้กล่าวถึง วิธีเลือกเนื้อหาวิชาตามบรรจุในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร มีดังนี้ (ชาอุทัย ศรีไสยเพชร 2525 : 41) คือ

1. วิธีใช้ความถนัดเห็นและตัดสินใจ โดยการตั้งกรรมการพิจารณาตัดสินโดยการอภิปรายรวมกัน

2. วิธีใช้การทดลอง เป็นการทดลองว่าเนื้อหาวิชานั้นสนองความต้องการตรงตามเกณฑ์ของการเลือกเนื้อหาที่กำหนดไว้ ผู้พัฒนาหลักสูตรมักใช้วิธีนี้เมื่อต้องการบรรจุเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน

3. วิเคราะห์ เป็นวิธีการพิจารณาถึงประโยชน์ที่ได้รับเป็นหลักใหญ่ เป็นการวิเคราะห์การกระทำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของบุคคลว่าต้องอาศัยเนื้อหาวิชาอะไรในการดำรงชีวิต ซึ่ง ชาร์ล บักรี ได้แบ่งการวิเคราะห์ไว้ดังนี้ (ชาร์ล บักรี บ.ป.ป. : 30) คือ

3.1 วิเคราะห์กิจกรรม เป็นการวิเคราะห์กิจกรรมที่สำคัญ ๆ ที่บุคคลทุกคนต้องทำเพื่อการดำรงชีวิต แล้วพิจารณาว่ากิจกรรมนั้น ๆ ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติอย่างไร นำเอาสิ่งเหล่านั้นบรรจุไว้ในหลักสูตร ตัวอย่างรายการกิจกรรมซึ่ง แฟรงคลิน บอบบิท (Franklin Bobbit) ทำไว้ เป็นการแบ่งกิจกรรมออกเป็นสิบหมวดใหญ่ ๆ ที่เห็นว่าเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน คือ

- หมวดที่ 1 กิจกรรมในการวิภาษและการติดต่อ
- หมวดที่ 2 กิจกรรมในการรักษาสุขภาพและพลานามัย
- หมวดที่ 3 กิจกรรมในการทำหน้าที่พลเมืองดี
- หมวดที่ 4 กิจกรรมในการมีพันธะทั่วไปทางสังคม
- หมวดที่ 5 กิจกรรมในการสร้างเสริมภูมิปัญญา
- หมวดที่ 6 กิจกรรมในการใช้เวลาว่างและสันทนาการ
- หมวดที่ 7 กิจกรรมในการประกอบกิจทางศาสนา
- หมวดที่ 8 กิจกรรมในการดำรงชีวิตครอบครัว
- หมวดที่ 9 กิจกรรมในการประกอบกิจการงานเป็นอิสระ
- หมวดที่ 10 กิจกรรมในการประกอบอาชีพ

3.2 วิเคราะห์อาชีพ เป็นวิธีใช้เลือกเนื้อหาวิชาในโรงเรียนอาชีพ โดยวิเคราะห์ว่าในอาชีพหนึ่ง ๆ นั้น ผู้ประกอบอาชีพต้องทำอะไรบ้าง เช่น อาชีพครู ผู้เป็นครูต้องทำอะไรบ้าง ผู้วางหลักสูตรจะรวบรวมรายการสิ่งที่ต้องทำกำหนดให้เป็นเนื้อหาวิชาในหลักสูตรสำหรับการฝึกหัดครู

3.3 วิเคราะห์ประโยชน์ โดยพิจารณาถึงเนื้อหาวิชาตอนที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน ในแง่ชีวิตประจำวันและแง่ของการเป็นพื้นฐานความรู้ขั้นต่อไปมาบรรจุไว้ในหลักสูตร

4. วิธีพิจารณาของความเห็นของบุคคลส่วนมาก วิธีการนี้อาศัยความเห็นของบุคคลส่วนมากจากบุคคลหลายอาชีพ หลายสาขาวิชา เกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตร

นอกจากนี้ ศำรง บัณฑิต ยังได้เสนอหลักในการกำหนดลำดับชั้นของ เนื้อหาวิชาไว้ดังนี้ (ศำรง บัณฑิต ม.ป.ป. : 34 - 39) คือ

1. พัฒนาการของเด็ก พิจารณาว่าในอายุชั้นหนึ่ง ๆ นั้น เด็กมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างไร แล้วปรับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ให้สอดคล้องกับพัฒนาการนั้น ๆ โดยยึดความมุ่งหมายของการศึกษาเป็นหลักในการ เลือกเนื้อหาวิชาและประสบการณ์

2. เนื้อหาวิชา เป็นหลักโดยแบ่ง เนื้อหาวิชาออกตามความยากง่าย และตามส่วนสำคัญของเวลาที่ใช้สอน

3. กำหนดโดยเปลี่ยนแปลงความมุ่งหมายของการศึกษา พิจารณาว่าความมุ่งหมายของการสอนแต่ละชั้นให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กในขณะนั้น แล้วเปลี่ยนแปลง เนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายใหม่

เมธี ปิณฑนานนท์ และ นาคยา ภักธแสงไทย ได้กล่าวถึงการจำลำดับเนื้อหาไว้ดังนี้ (เมธี ปิณฑนานนท์ และ นาคยา ภักธแสงไทย 2523 : 96) คือ

1. ลำดับเนื้อหาจากความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่แล้ว ไปสู่ความรู้ใหม่
2. ลำดับเนื้อหาจากวิธีการตั้งแต่ เริ่มต้นจนถึงการสรุปผล
3. ลำดับเนื้อหาจากใจความสำคัญตามลำดับก่อน - หลัง
4. ลำดับเนื้อหาจากระดับการเรียบง่าย ๆ ไปสู่ความเข้าใจที่ซับซ้อนขึ้น
5. ลำดับเนื้อหาจากอุปสรรคเนื้อหา เจาะเฉพาะอย่างไปสู่ระดับความเข้าใจที่เป็นนามธรรม การแก้ปัญหาและการให้เหตุผล

6. ลำดับเนื้อหาจากข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่แยกกันอยู่กระจัดกระจาย รายละเอียดและการสังเกตต่าง ๆ ไปสู่ความคิดรวบยอด กฎเกณฑ์ หรือวิธีการสรุปกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่สูงขึ้น เช่น การเรียงนัยการสรุปเหตุผลออกมาเป็นกฎเกณฑ์

7. ลำดับเนื้อหาจากการใช้กฎเกณฑ์และการสรุปกฎเกณฑ์ไปสู่ข้อเท็จจริง การสังเกต และการประยุกต์

ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และคณะ ได้เสนอการจัดหลักสูตรสู่ศึกษาวา (ศาสตราจารย์จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะ 2521 : 358) ซึ่งก็ประกอบสำคัญในการจัด หลักสูตรสู่ศึกษา มีดังนี้

1. ความสนใจของเด็ก การจัดหลักสูตรสู่ศึกษาคควรคำนึงถึงความสนใจของเด็ก การกำหนดหลักสูตรตรงกับความต้องการของเด็กจะทำให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างดี เพราะเด็กมีความตั้งใจและสนใจ ซึ่งความสนใจของเด็กจะแตกต่างกันตามเพศ อายุ เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยครูอาจจะสังเกตหรือสัมภาษณ์ ใช้แบบสำรวจต่าง ๆ เพื่อต้องการทราบความสนใจของเด็ก

2. ความต้องการทางความรู้ภาพของเด็กและสังคม เนื้อหาในวิชาสู่ศึกษาที่จำเป็นและตรงกับความต้องการของเด็กและสังคมควรจัดไว้ในหลักสูตร เป็นบางสิ่งในการจัดทำหลักสูตรควรควรจัดสำรวจความต้องการทาง ความรู้ภาพของเด็กและสังคมก่อนที่จะทำให้หลักสูตรนั้นสนองความต้องการได้มากขึ้น

3. ปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุขของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ไม่ดีอยู่และควรคำนึงถึงความยากแค้นและความจำเป็นทาง ความสุขภาพของ ข้อมูลที่ควรนำมาเป็นแนวทางในการจัดวางหลักสูตรคือ ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บของคนไทย การเสียชีวิตและสาเหตุ การตาย ความเชื่อมีและความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับสุขภาพ

ในการจัดหลักสูตรสู่ศึกษาให้เหมาะสมนั้น จำเป็นต้องยึดถือแนวในการจัดหลักสูตรที่สำคัญ คือ

1. ขอบเขตของ เนื้อหาวิชาสู่ศึกษา ในการจัดหลักสูตรควรจัด เนื้อหาเรื่องในหลักสูตรให้เหมาะสม ทั้งนี้วิชาสู่ศึกษามีเนื้อหาวิชาต่าง ๆ หลายอย่างควบคู่กับ หลักสูตร จึงต้องกำหนดเนื้อหาในขอบเขตที่เหมาะสม

2. การลำดับ เนื้อหาวิชาสู่ศึกษา เนื้อหาวิชาสู่ศึกษามอง เรื่องจำเป็นต้องจัดสอนก่อนหลังหรือจัดเนื้อหาให้สัมพันธ์กันจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

3. การหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา เพราะทำให้เด็กเบื่อหน่ายเสียเวลาเรียน แต่เนื้อหาวิชาสุขศึกษายังมีอีกมากมายที่จำเป็นต้องจัดไว้ในหลักสูตร

4. หลักสูตรที่ควรยึดหยุ่นได้ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาสุขภาพในท้องถิ่น

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ ไกล่ลวถึงหลักสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดเนื้อหาวิชาสุขศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้ (ประกาศเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 57)

1. ความเหมาะสมและถูกต้องของ เนื้อหาวิชา เนื่องจากวิชาสุขศึกษามีเนื้อหาที่สลับซับซ้อน การเรียงลำดับของเนื้อหาในหัวข้อ หรือบทเรียนหนึ่ง ๆ จะต้องอยู่ในลักษณะที่เฉพาะเจาะจง ทั้งนี้อาจจะอาศัยผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ

2. การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก หลักนี้ได้จากหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนจะเรียนจากของง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนไปสู่สิ่งที่สลับซับซ้อน ดังนั้นผู้สอนหรือผู้จัดหลักสูตรจะต้องศึกษาผู้เรียนอย่างละเอียดเกี่ยวกับวุฒิภาวะความสามารถในการใช้ความคิด ประสบการณ์เดิม

3. การจัดเนื้อหาจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม เนื้อหาที่จัดให้ผู้เรียนควรจะเริ่มจากสิ่งที่เห็นได้เด่นชัดก่อนจะไปสู่เนื้อหาที่เป็นนามธรรมทางนามธรรม

นอกจากนี้ คณะจารย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะ ไกล่ลวถึงหลักในการจัดเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเพิ่มเติมว่า (คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะ 2521 : 356) เนื้อหาวิชาสุขศึกษาควรถูกต้อง ทันสมัย เชื่อถือได้ และเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่สอนโดยเฉพาะขอเท็จจริงต่าง ๆ ในวิชาสุขศึกษาจำเป็นอย่างเป็นขอเท็จจริงที่ไต่ถามการทดลองค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุขมาแล้ว และขอเท็จจริงถึงกล่าวควรเป็นสิ่งที่เด็กเข้าใจได้ง่าย

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ ไกล่ลวถึงวิธีการที่สามารถใช้ในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังนี้ (ประกาศเพ็ญ สุวรรณ 2522 : 41) คือ

1. รวบรวมและศึกษาสาเหตุของการขาดโรงเรียนของนักเรียน เพื่อจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพอนามัย โดยศึกษาตามความแตกต่างของระดับชั้น เพศ อายุ ระบบโรงเรียน เป็นต้น

2. สังเกตโดยตรงเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพอนามัยของเด็ก ซึ่งอาจจะทำโดยครู พ่อแม่ หรือเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ เช่น พยาบาล ทันตแพทย์ การสังเกตนี้จะทราบถึงการปฏิบัติและทัศนคติของเด็กทางานสุขภาพอนามัย

3. ใช้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบสุขภาพของเด็ก เช่น การวัดส่วนสูง น้ำหนัก การตรวจสายตา การไต่ถาม การตรวจสอบสุขภาพโดยแพทย์และทันตแพทย์ ประวัติการเจ็บป่วย วัน ๆ

4. สืบหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ชุมชน และบ้าน เพื่อหาปัญหาสุขภาพอนามัย

5. ศึกษารายงานต่าง ๆ ซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนสุขศึกษา และการจัดโครงการสุขภาพอนามัย

6. รวบรวมข้อคิดเห็นจากพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่เขาอยากจะทำให้เน่นในโรงเรียน

7. รวบรวมข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักโภชนาการ หนังสือแบบเรียนหรือโครงการสอนสุขศึกษาของโรงเรียนในเขตอื่น ๆ

8. ความคิดเห็นของชุมชนที่มีเนื้อหาวิชาสุขศึกษา

เนื้อหาในหลักสูตรสุขศึกษาในปัจจุบันได้รวบรวมเอาเนื้อหาวิชาในสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามา ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้มีสุขภาพอนามัยที่ดี ทั้งที่ บัญญา สมบูรณ์ศิลป์ ได้กล่าวถึงขอบข่ายของหลักสูตรวิชาสุขศึกษาในปัจจุบันออกเป็น 15 หัวข้อใหญ่ ๆ (บัญญัติ สมบูรณ์ศิลป์ 2523 : 179) คือ กายวิภาคและสรีรวิทยา โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ สวัสดิภาพ ความรู้เรื่องเพศ การสูบบุหรี่ สิ่งแวดล้อม สุขภาวะส่วนบุคคล สุขภาพชุมชน การออกกำลังกายและการพักผ่อน โภชนาการ สิ่งแวดล้อม สุภาพจิต การประมาณการประชากรศึกษา และสุขภาพมนุษยโลก

ประวัติความเป็นมาของหลักสูตร ป.ศ.สูง สุขศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษา

ความเป็นมาของหลักสูตรการพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (สุขศึกษา) ได้มีการจัดทำหลักสูตรขึ้นเป็นครั้งแรกโดยทางกรมพลศึกษาโดยขอความร่วมมือจากคณาจารย์ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้ร่วมดำเนินการร่างหลักสูตร ป.ศ.สูง (สุขศึกษา) พุทธศักราช 2518 เพื่อประสงค์จะไ้ครูไปทำหน้าที่เป็นครูและสุขภาพนักเรียนเป็นการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนทั่วไป

หลักสูตรฉบับดังกล่าวได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. เพื่อสามารถทำการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนได้
2. เพื่อสามารถช่วยเหลือการบริการอนามัยในโรงเรียนได้อย่างดี
3. เพื่อสามารถดำเนินการงานสุขภาพในโรงเรียนได้
4. เพื่อสามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่อนามัยในท้องถิ่นได้อย่างดี
5. เพื่อสามารถหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการได้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (สุขศึกษา) ประกอบขึ้นด้วยหมวดวิชา และวิชาที่กำหนดให้เรียนรวมทั้งสิ้น 90 หน่วยกิต ด้วยกันคือ

1. วิชาสามัญ (บังคับ) ประกอบด้วยภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สถิติ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมีและทองสมุก
2. วิชาโท ประกอบด้วยพันธุศาสตร์และพลศึกษา
3. วิชาการศึกษา ประกอบด้วยหลักการศึกษา จิตวิทยาและวิธีสอน การฝึกสอน และสัมมนา
4. วิชาเอก ประกอบด้วยวิชาสุขศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการพัฒนาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) พุทธศักราช 2520 โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบในหน้าที่ของครู มีวิญญานของความเป็นครู มีความรักและความศรัทธาในอาชีพครู

2. ให้เป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในบทบาทที่มอบรับ
ในสังคมทั่วไป

3. ให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ สัจจรัก ซื่อสัตย์ มานะ อดทน ประหยัด และรู้จัก
และความสำคัญของงานที่ตนทำ

4. ให้เป็นผู้ไม่หาความร่ำรวยเป็นกิจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในปัญหา
ของสังคม ตลอดจนมีทักษะและวิจรรณญาณในการแก้ปัญหา

5. ให้เป็นผู้มีสุขนิสัยที่ดี ส่งเสริมสุขภาพทางกายและทางจิต ทั้งในส่วนตนและ
ส่วนรวม ตลอดจนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

6. ให้เป็นผู้มีกมลในสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพื่อความ
เป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศชาติ

7. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจในการปฏิบัติและเจตคติที่ถูกต้อง เหมาะสมเกี่ยวกับ
ชาติ บ้านเมือง การปกครอง ตลอดจนการดำรงชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตย อันมี
พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

8. ให้เป็นผู้เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ และส่งเสริม
ความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชนหมู่อื่นและชาติอื่น

9. ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
ท้องถิ่นและสอดคล้องกับการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (สูงศึกษา) พุทธศักราช 2520
ประกอบขึ้นด้วยหมวดวิชาและวิชาที่กำหนดให้เรียน รวมทั้งสิ้น 90 หน่วยกิต ดังนี้ คือ

1. วิชาสามัญ ประกอบด้วยวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิชาเลือก
2. วิชาโท ประกอบด้วยงานบริหารและคณิตศาสตร์
3. วิชาการศึกษา
4. วิชาเอก ประกอบด้วยวิชาสุศึกษา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (สูงศึกษา) พุทธศักราช 2520
ได้ใช้มาจนถึงปีการศึกษา 2524 กองกรมพลศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่าหลักสูตรการศึกษา

ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษาระดับสูงศึกษายังไม่มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับหลักสูตรในระดับ
ถึงกลาง และความก้าวหน้าทางวิชาการที่เปลี่ยนไป จึงมอบให้สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษา
ส่วนภูมิภาคเป็นประธานงานในการจัดประชุมสัมมนาปรับปรุงหลักสูตรวิชา เอกสูงศึกษา
การสัมมนาปรับปรุงหลักสูตรวิชา เอกสูงศึกษา ได้มีการสัมมนาหลายครั้งด้วยกัน โดยช่วย
ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกวิชาสุศึกษา เป็นผู้เข้าร่วมสัมมนาปรับปรุงและ
ในที่สุดก็ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง (สุศึกษา) พุทธศักราช 2525 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2525 ดังนี้

วิชาเอกสุศึกษากำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 33 หน่วยกิต จาก 2 กลุ่มรายวิชา ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 กำหนดให้เรียน 31 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

สุข	131	สาธารณสุขเบื้องต้น	1 (1)
สุข	132	กายวิภาคและสรีรวิทยา	2 (3)
สุข	134	อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	2 (2)
สุข	135	สวัสดิศึกษา	2 (2)
สุข	136	การปฐมพยาบาล	2 (3)
สุข	137	การสุรางคาสังแวดล้อม	2 (2)
สุข	138	เพศศึกษา	1 (1)
สุข	231	ประชากรศึกษา	2 (2)
สุข	232	การจัดและการบริหารสุศึกษาในโรงเรียน	2 (2)
สุข	233	โภชนาศาสตร์	2 (2)
สุข	234	สุขภาวะจิต	2 (2)
สุข	235	ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	2 (2)
สุข	236	โรคติดต่อและการป้องกัน	2 (2)
สุข	237	อุปกรณ์สุศึกษา	1 (1)
สุข	238	การวัดและการประเมินผลทางการศึกษาและพลศึกษา	2 (2)

สุข 239 ฝึกงานสุขศึกษาในหน่วยงานสาธารณสุขหรืออื่น ๆ

ตามความเหมาะสม

กลุ่มที่ 2 ให้เด็กเรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต จากรายวิชาดังต่อไปนี้

สุข 111	จิตวิทยาและปาราสิตวิทยา	2 (2)
สุข 211	อนามัยแม่และเด็ก	2 (2)
สุข 212	สัมมนาสุขศึกษา	2 (2)
สุข 213	สุขศึกษารุมน	1 (1)
สุข 214	สุขภาพของมนุษยโลก	1 (1)

งานวิจัยในทางประเทศ

ในปีพุทธศักราช 2509 โอเบอร์ทอยเฟอร์ และ เบเบอร์ได้กล่าวว่า

(Oberteuffer and Beyer 1966 : 120 - 127) การจัดสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยควรจะได้มีการวางหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้มีความรู้และประสบการณ์ทางานสุขศึกษาอย่างแท้จริง โดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสมดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรสุขศึกษาและสวัสดิศึกษา ควรจะปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของสังคมและปัญหาจะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

2. หลักสูตรสุขศึกษา ควรจะวาง เพื่อเตรียมตัวครูในอนาคตให้มีความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างสุขศึกษา สวัสดิศึกษา และศึกษา สันทนาการและการกีฬา

3. การปฏิบัติงานของปฏิบัติการทางสุขศึกษา ควรจะจัดให้เหมาะสมกับโครงการเตรียมครูสุขศึกษา

4. หลักสูตรสุขศึกษาควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิจัยและเรียน และการประเมินผล

5. หลักสูตรสุขศึกษา ควรจะจัดให้สอดคล้องกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และพื้นฐานทางานปรัชญา

6. หลักการสู่ศึกษา

1. การจัดให้สอดคล้องกับวิทยาศาสตร์เบื้องต้น เช่น สัตววิทยา กายวิภาค และสรีรวิทยา แขนงเทววิทยา และเคมี
2. การจัดให้สอดคล้องกับพฤกษศาสตร์ เช่น สิ่งมีชีวิตใน วิถีชีวิต มนุษย์วิทยา
3. การจะให้นักเรียนได้มีความเข้าใจถึงโครงการสุขภาพรวม และมีความรับผิดชอบต่อโรงเรียนและสังคม
4. การจัดเนื้อหาให้เหมาะสมและเป็นแนวสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียนอย่างแท้จริง
5. การจะมีวิธีการสอน มีวิธีการถ่ายทอด มีวัสดุอุปกรณ์ที่ดี เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีปรารถนา

ในปีพุทธศักราช 2511 เทอร์เนอร์ได้อ้างถึงคณะกรรมการขององค์การยูเนสโก ที่โลกกล่าวไว้ว่า (Turner 1966 : 19) โครงการฝึกหัดครูของศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในอเมริกา เพราะนักศึกษาในวิทยาลัยมีความต้องการเป็นของตัวเองในการที่จะหาประสบการณ์ ดังนั้นการบริการสุขภาพสำหรับนักเรียนจะต้องมีความสัมพันธ์กับการศึกษาวิชาสุขภาพ การจัดสุขภาพในวิทยาลัยครู และในโรงเรียนย่อมมีความแตกต่างกันออกไป กล่าวคือ สุขศึกษาในวิทยาลัยครูนั้น ไม่เป็นแบบแผนเหมือนกับวิชาอื่น เรื่องของสุขภาพจะกลุ่มไปหมดในวิถีชีวิตประจำวันของโรงเรียน และยังเกี่ยวพันไปถึงอาจารย์ทุก ๆ ท่านในวิทยาลัยและอาจารย์จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ความรู้จำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพ
2. อาจารย์ต้องเข้าใจเด็กทั้งทางกายภาพร่างกายและจิตใจ และความหมายของสุขภาพ ซึ่งมีผลต่อเด็กในขณะที่เรียนในโรงเรียนหรือออกจากโรงเรียนไป
3. อาจารย์ต้องปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องสุขภาพเหมือนกับที่อาจารย์ได้สอน

การจัดสุขภาพในวิทยาลัยครูไม่เหมือนกับการจัดสุขภาพในโรงเรียน ทั้งนี้ เพราะว่า สุขศึกษาในวิทยาลัยครูจะต้องจัดเป็นวิชา เฉพาะที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียน

นักศึกษาและอาจารย์ในวิทยาลัยครูจะต้องรับรู้ถึงวิชาที่จะต้อง เกี่ยวพันกับวิชาสุขศึกษาค้น เช่น ชีววิทยา สรีรวิทยา คหกรรมศิลป์ วิชาพลานามัย วิชาการศึกษา กับ สุขศึกษา การสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและสัมพันธ์กันและกันในการที่จะทำความเข้าใจถึงความ ต้องการและความเจริญเติบโตของเด็ก วิทยาลัยครูจะต้องส่งเสริมสุขภาพของ เด็กทุกคน โอกาส เช่น การทำงาน การเล่น การรับประทานอาหาร และการพักผ่อน

การจัดหลักสูตรวิชาสุขศึกษาต้องจัดเนื้อหาหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของ วิทยาลัยครูและสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของอาจารย์และ นักเรียนในวิทยาลัยครูด้วย

การสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยครู อาจารย์จะต้องเข้าใจอยู่เสมอว่านักเรียนย่อมมีความรู้สึกแตกต่างกับอาจารย์ในเรื่องสุขภาพ นักเรียนย่อมมีความเข้าใจในเรื่องสุขภาพ ยากและเขินขี้สลับซับซ้อนสำหรับตัวเขาเอง ดังนั้น อาจารย์จะต้องปรับปรุงแนวการสอน วิชาสุขศึกษาให้เหมาะสมกับตัวนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการที่นักเรียน ครู จะนำวิธีการที่ได้จากอาจารย์ในวิทยาลัยครูไปใช้ต่อไป วิทยาลัยครูควรจะทำให้ให้นักเรียน ได้รู้ถึงนโยบายหรือการดูแลสุขภาพของวิทยาลัยอย่างแจ่มแจ้ง ซึ่งอาจารย์จะจัดโดยอาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูหรือวิทยากรอื่น ๆ เป็นวิทยากรเพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับ นักศึกษา นำวิธีการไปใช้ต่อไป นอกจากนั้นนักเรียนก็จะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจาก ตำราเรียน หนังสือบทความหรือเอกสารรายงานที่เกี่ยวกับสุขภาพเพื่อเป็นการหาความรู้ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่อาจารย์สอนแล้ว

ในปีพุทธศักราช 2512 จากรายงานการสัมมนาทางสุขศึกษาระหว่างภาค ครั้งที่ 2 ในกรุงเทพฯ (World Health Organization 1969 : 4 - 12) การสอน สุขศึกษาในวิทยาลัยครูจะต้องจัดให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับนโยบายหรือจุดมุ่งหมายของการสอนสุขศึกษาในวิทยาลัยครูมีดังนี้

1. เพื่อให้เด็กนักเรียนมีเจตคติและพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพ
2. เพื่อพัฒนาแนวความคิดและให้นักศึกษาเข้าใจถึงหลักสุขภาพที่จะดำรง ตนเองให้เข้ากับสภาพของสังคมที่ตนอาศัยอยู่

3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น

4. เพื่อให้ได้เรียนรู้โครงงานหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน

5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีความสามารถทำงานร่วมมือเป็นหมู่คณะในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ

การจัดเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู สำหรับผู้ที่จบออกไปเป็นครูสอนในระดับประถมศึกษา ควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความเจริญเติบโตและการวัยเด็ก
2. ความเปลี่ยนแปลงทางสุขภาพจิตและร่างกายของ เด็ก
3. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
4. การบริการสุขภาพนักเรียน
5. การจัดบุคลากรและหลักการจัดสุขศึกษาในชุมชน
6. แหล่งอำนวยความสะดวกทางสุขภาพในชุมชน
7. วิธีสอนสุขศึกษาในโรงเรียน

ในปีพ.ศ. 2515 ออเบรีย์ ได้กล่าวว่า (Aubrey 1972 : 5) สาเหตุที่โครงการสอนสุขภาพในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จก็เนื่องจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน แต่องค์ประกอบที่สำคัญประการที่หนึ่งก็คือ สาเหตุที่มาจากวิทยาลัยครูกล่าวคือ

1. ให้ความรู้ทาง สุขศึกษาแก่นักเรียนไม่เพียงพอในขณะที่ เป็นนักเรียนอยู่ในวิทยาลัยครู ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 ความผิดพลาดของวิทยาลัยครูที่ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของการสอนวิชาสุขศึกษา

1.2 ความผิดพลาดของวิทยาลัยครูที่ไม่แนะนำใหม่ที่จะ เป็นครูในอนาคตรัฐกิจใช้วิธีอุปการค่างดงาม รัฐกิจหน่วยการสอน รัฐกิจเตรียมบทเรียนและให้แนวความคิดสร้างสรรค์

- 1.3 ความนิคพลาของวิทยาลัยครู ที่ยังไม่กระจ่างชัดต่อหลักเกณฑ์บาง
อย่างที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติและคุณธรรมสุจริตศึกษา
2. ความยุ่งยากในการที่จะสร้างความสนใจให้กับนักเรียน
 - 2.1 การเกริ่นมอปลงก่อนการสอน การจัดเวลาการเรียนและการมอบเื่อ
บทเรียนไม่เพียงพอ
 - 2.2 วางโครงการและเทคนิคการสอนไม่ดีพอ
 - 2.3 ขาดความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริงและ เหตุการณ์ที่กำลังเผชิญ
 - 2.4 นักเรียนฝึกหัดครูขาดประสบการณ์และขาดความกระตือรือร้นในเรื่อง
คุณภาพ
 - 2.5 การจัดชั้นเรียนไม่ยืดหยุ่นไป
 - 2.6 การจัดเนื้อหายังไม่เหมาะสมและกระบวนการเรียนการสอนยังไม่ดีพอ
 - 2.7 มีแต่การมอบให้แก่นักเรียน แต่ขาดการติดตามผลและการประเมินผล

การวิจัยในประเทศ

จารย์ ฉาบวร ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนหลักสูตรทั่วไปที่ประกอบปีที่ 1
พุทธศักราช 2503 ผลการศึกษพบว่า (จารย์ ฉาบวร 2507 : 82 - 111) ครูสอน
มากเห็นด้วยกับเนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตร และมีความเหมาะสมกับอัตราเวลาเรียน
เนื้อหาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิเชียร เตียมเมือง
ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับ
ร่างครั้งที่ 1 ปี 2518) ผลการศึกษพบว่า (วิเชียร เตียมเมือง 2521 : 139 - 145)
ในด้านความมุ่งหมายมีความชัดเจนเหมาะสมกับวัยนักเรียนและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป
ของเนื้อหาต่าง ๆ หอสมถรร ในด้านเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
หอสมถรร โดยเฉพาะ เนื้อหาของกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีความสอดคล้อง
กันมาก

อุษา ชำประยูร ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของครูชั้นประถมศึกษา
ที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" ผลการศึกษาพบว่า (อุษา ชำประยูร
2524 : 138) เนื้อหาต่าง ๆ ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเหมาะสมดี มีเพียง
ส่วนน้อยเท่านั้นที่ครูเห็นว่าเหมาะสมพอสมควร สอดคล้องกับ ณรงค์ นาคเจริญ ได้ศึกษา
ความคิดเห็นของครูสอนสุขศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษาตาม
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ผลการศึกษาพบว่า (ณรงค์ นาคเจริญ
2527 : 83) เนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่มีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียนเหมาะสมกับ
ชีวิตประจำวันและสภาพสังคมปัจจุบัน

กรมสามัญศึกษาและสถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนพิการ เรื่อง เด็กโศกศึกษา
หลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นระหว่าง พ.ศ. 2506 - 2508 ผลการศึกษาพบว่า (กรม
สามัญ 2509 : 22 - 63) ในด้านเนื้อหาและวิชาที่กำหนดไว้นั้น ผู้บริหารและครูเห็นว่า
มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ทั้งในแง่ปริมาณและความยากง่ายในด้านเกี่ยวกับการ
เรียนการสอนและอัตราเวลาเรียน ทั้งครูและผู้บริหารจำนวนมากกล่าวว่า ครูสอนไม่
ได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด มีเพียงวิชาสุขศึกษาเท่านั้นที่ครูจะสอนได้
ครบตามหลักสูตร

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยใช้ครูประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 650 คน
ผู้บริหารจำนวน 560 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบ-
คีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 20) ผู้บริหาร
การศึกษาที่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาในหลักสูตรนั้นจัดได้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยใน
ปัจจุบันมาก ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ สำหรับครูประจำชั้นผู้มีหน้าที่
สอนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาต่าง ๆ ในหลักสูตรนั้นเหมาะสมดี

นาย โสภิต ราชพงษ์ ได้ประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2503 พบว่าวิชาพลานามัยโดยสอบถามความคิดเห็นของครูผู้บริหารโรงเรียนในเทศก์

ทั้งหมด 259 คน ผลการศึกษาพบว่า (เสถียร สมิตถภาพงศ์ 2519 : 125) เนื้อหาวิชา สุขศึกษามีความบกพร่องตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เรื่องความสำคัญของการรับประทานอาหาร น้ำหนัก วิตามินสูง ตลอดจนการทดสอบสมรรถภาพของตนเอง เรื่องการบำรุงร่างกาย เช่น เรื่องการกินอาหาร ตลอดจนการออกกำลังกายและการพักผ่อน เรื่องสิ่งเสพติดใน โทษ และสิ่งที่ เป็นพิษต่อร่างกาย เรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดต่อ ตลอดจนป้องกัน โรคภัยไข้เจ็บที่มักจะเกิดขึ้นแก่เด็ก เรื่องการป้องกันรักษาอวัยวะที่สำคัญของร่างกายทั้ง ภายนอกและภายใน และเรื่องการปลูกฝังสุขนิสัยที่จำเป็น จากผลของการวิจัยดังกล่าวจะ เห็นว่า หลักสูตรมีความบกพร่องในแง่ความชัดเจนของ ความมุ่งหมาย หลักสูตรไม่สามารถ สื่อความหมายให้ครอบคลุม เห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ได้จริง เนื้อหาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย เพราะ หลักสูตรประกอบประชุมศึกษา พ.ศ. 2503 คณะอนุกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรประชุม ศึกษาพบว่า หลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมายไวกว้างขวางและเป็นสากลเกินไป ไม่มีความ สัมพันธ์กับลักษณะ เนื้อหาและการเรียนการสอนและลักษณะของ เนื้อหาและสภาพการเรียน การสอนเป็น เรื่อง เกี่ยวกับความรู้เป็นจำนวนมาก ส่วนเนื้อหาและจัดเวลาเรียนกำหนด ไวอย่างคร่าว ๆ

สุรศักดิ์ สุรโยธี ได้ศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชา พลาณามัย ประกอบมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เขต การศึกษา 11 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูวิชาพลานามัย จำนวน 16 คน ผลการศึกษา พบว่า (สุรศักดิ์ สุรโยธี 2519 : 43 - 45) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรครูพลานามัย เห็นว่า วิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีเนื้อหาเฉพาะวิชาพลศึกษา ส่วนวิชาสุชศึกษาส่วนมาก ไม่มีปัญหา

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ได้ศึกษา "ปัญหาครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวด วิชาพลานามัยประกอบมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลใน เขตการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถามถามครูพลานามัยจำนวน 30 คน ในโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 ผลการศึกษาพบว่า (ทวีพงษ์ กลิ่นหอม

2518 : 58 -- 60) เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมากแต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุภาพร สุขถาวร ได้ทำการศึกษเกี่ยวกับ "ปัญหาการสอนวิชาสุขศึกษามัธยมในสถาบันฝึกหัดครู" โดยไปสอบถามตามกับประชาชนที่เป็นอาจารย์ จำนวน 70 คน จากวิทยาลัยครู 25 แห่ง แล้วพบว่าเนื้อหาสาระที่หาการรอบละและหาศึกษาเฉลี่ย ผลการศึกษพบว่า (สุภาพร สุขถาวร 2514 : บทคัดย่อ) เนื้อหาวิชาสุขศึกษายังไม่ได้อัดอวนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต ควรได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และ อัมพร ก้าวเหล็ก ได้ศึกษานโยบายการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา โดยไปแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษาในวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา จำนวน 5 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 102 คน ผลการศึกษพบว่า (อัมพร ก้าวเหล็ก 2522 : 158) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันมาก และไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน บางวิชาเนื้อหาที่เรียนกับจำนวนหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กัน คือ มีเวลาเรียนน้อยแต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มาก สำหรับวิชาการฝึกงานของวิชาเอกสุขศึกษานั้น ระยะเวลาและวิธีการไม่เหมาะสมทำให้ไม่ได้ผลตามจุดหมายที่วางไว้

ตรงค์ สุภาพร ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๖ วิชาสุขศึกษา ผลการศึกษพบว่า (ตรงค์ สุภาพร 2515 : บทคัดย่อ) ส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษานั้น นักศึกษามัธยมศึกษาส่วนใหญ่สนใจวิชาอนามัยสวนบุคคลและชุมชน วิชาสรีรวิทยาและวิชาปฐมพยาบาล

จรรณี สุรสิทธิ์ และคณะ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในวิทยาลัยครู" ผลการศึกษพบว่า (จรรณี สุรสิทธิ์และคณะ 2519 : 61) นักศึกษามัธยม ป.ศ.สูง และมีวิทยากร จำนวนใหญ่เกินรอบละ 50 ของแต่ละกลุ่มทางก็มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาอนามัยสวนบุคคลและชุมชน วิชาปรัญศึกษาและการปฐมพยาบาลและวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องนำมาสอนในวิทยาลัยครู

ชัยมง ขามรัตน์ ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยสงฆ์เชียงใหม่และการเรียน
วิชาเอกดุริยศึกษา ผลการศึกษพบว่า (ชัยมง ขามรัตน์ 2525 : 71) นักศึกษาวิทยาลัย
ดุริยศึกษา วิชาเอกดุริยศึกษา มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตร ป.กศ.สูง (ดุริยศึกษา)
ไม่มีความชัดเจนมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน การสอนมุ่งให้เกิดความรู้เป็นวงวนไป

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักศึกษ
ครูเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับเป็นแนวทางนำไปสู่การรู้ทันหลักสูตร
จากการที่มีผู้ศึกษากันต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาดุริยศึกษามาแล้ว น่าจะก่อให้เกิดการศึกษาวานักศึกษา
วิทยาลัยดุริยศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาดุริยศึกษาอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐานในพัฒนาการ
ผลิตครูสอนดุริยศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาวิทยาลัยดุริยศึกษาชายกับนักศึกษาวิทยาลัยดุริยศึกษาหญิง มีความคิด
เห็นต่อ เนื้อหาวิชาดุริยศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาวิทยาลัยดุริยศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยดุริยศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาดุริยศึกษาแตกต่างกัน
3. นักศึกษาวิทยาลัยดุริยศึกษา ที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยดุริยศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาดุริยศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษา ที่เปิดทำการสอนวิชาเอกสุศึกษา มีทั้งหมด 6 แห่ง จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 237 คน ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามภาค วิทยาลัย และเพศของนักศึกษา
วิชาเอกสุศึกษา

ภาค	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	วิชาเอกสุศึกษา		
		ชาย	หญิง	รวม
เหนือ	เชียงใหม่	23	15	38
	สุโขทัย	7	8	15
กลาง	อุบลราชธานี	21	11	32
ตะวันออก	มหาสารคาม	31	26	57
เชิงเหนือ ใต้	อุตรดิตถ์	28	26	54
	ยะลา	20	21	41
	รวมทั้งสิ้น	130	107	237

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็คสอนวิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่ายจากประชากรทั้ง 4 ภาค ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาคภูมิสำเนาและเพศของนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา

ภาค	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ภาคเหนือ	20	20	40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20	20	40
ภาคกลาง	20	20	40
ภาคใต้	20	20	40
รวมทั้งสิ้น	80	80	160

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามขอมูลรายละเอียดของมตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้แก่ เพศ วิธีการศึกษาก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา และภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษา แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราประมาณค่า
(Rating Scale) 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิด
(Open - ended)

เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ

การตอบแบบสอบถามและการให้คะแนนนั้น ให้ผู้ตอบอ่านคำถามในแบบสอบถาม
ทีละข้อ และให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นด้วยกล้อยตามข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นด้วยกล้อยตามข้อความนั้นมาก
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นก้ำกึ่งกันระหว่าง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

การตรวจให้คะแนน

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถาม ตอนที่ 1

ถ้าใช่แรง โปรมเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง
ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. กำลังศึกษาอยู่ ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
3. มีภูมิลำเนา (ตามสำเนาทะเบียนบ้าน) จังหวัด
4. วุฒิการศึกษาเดิมของท่านก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง ศึกษา
☐ ม.ศ.5 , ม.ศ.6
☐ ป.กศ.
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตัวอย่างแบบสอบถาม ตอนที่ 2

1. วิชาวิทยาศาสตร์

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1. เนื้อหาไม่มีความสอดคล้องกับการ ดำรงชีวิต					
2. สามารถนำเนื้อหาวิชาไปสอน ได้จริง					
3. เนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4. เนื้อหาไม่มีความน่าสนใจไป					
5. เนื้อหาวิชาไม่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง เรียงลำดับกัน					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
6. เนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7. เนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสม กับเวลาเรียน					
8. เนื้อหาวิชาที่มีความครอบคลุม สิ่งที่น่ารู้พอเพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไป คือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติม คือ

ขั้นตอนในการสร้าง เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ศึกษาเนื้อหาวิชาสู่ศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศนสูง
(ป.กศ.สูง) สุดศึกษา พุทธศักราช 2525 (วิทยาลัยพลศึกษาสวนหมาก 2525 : ไม่ปรากฏ
เลขหน้า)

2. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาสู่ศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศนสูง
สู่ศึกษา พุทธศักราช 2525 เพื่อให้เนื้อหาเป็นหัวข้อขอยกรอบกลุ่มรายละเยิกในวิชานั้น ๆ

3. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale)
เชิศจักกี้ โฆวาสินธุ์ (เชิศจักกี้ โฆวาสินธุ์ 2520 : 56) ลวน สายยศ และ
อังกฤา สายยศ (ลวน สายยศ และ อังกฤา สายยศ) 2522 : 154)

4. ศึกษาจากรายงานการวิจัย จากหนังสือ วารสาร เอกสาร และสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่อง เนื้อหาวิชาสู่ศึกษาที่เหมาะสม

5. คำเนินการร่างแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นเสนอขออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม และปรับปรุงให้ดีขึ้น
7. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นไปให้ครูทรงคุณวุฒิทางสาขาวิชาสุศึกษาและทางการร่างแบบสอบถามความคิดเห็นของ มสว. ประสานมิตร 2 ท่าน
8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกสุศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกจำนวน 30 คน

การหาคุณภาพของ เครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ
นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นไปให้ครูทรงคุณวุฒิมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิจารณ์หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่ร่างขึ้น เพื่อให้ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ
2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
นำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อความเชื่อมั่น โดยทดลองกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกสุศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ที่ไม่ได้ถูกคัดเลือก จำนวน 30 คน และใช้ α - Coefficient (Cronbach 1970 : 161) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6177 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่สูงพอเพียงสำหรับการวิจัยครั้งนี้

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ที่ไรเป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือตามข้อ 1. ส่งไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมนัดเวลา เวลาที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล คือ เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม
3. นำแบบสอบถามที่หาคุณภาพเรียบร้อยแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบตามตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากความถี่ของคำตอบตามลักษณะเพศ ภูมิสำเนา และวุฒิการศึกษา ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคแล้ว เปลี่ยนความถี่ของคำตอบแต่ละข้อ เป็นร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแล้ววิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ย ดังนี้ (วิไล แพงคำ 2519 : 34 อ้างจาก Best

4.50 - 5.00 ถือว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาในวัยนี้เห็นความมากที่สุด

3.50 - 4.49 ถือว่า ความคิดเห็นมาก

2.50 - 3.49 ถือว่า ความคิดเห็นปานกลาง

1.50 - 2.49 ถือว่า ความคิดเห็นน้อย

1.00 - 1.49 ถือว่า ความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกันโดยการทดสอบค่า $t(t - test)$ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One - way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ใช้สูตร (Ferguson. 1976 : 47)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไขสูตร (Ferguson.

1976 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยไขสูตร α - Coefficient

(Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
N	แทน	จำนวนข้อทั้งหมด

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระ
จากกัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 โดยไขสูตร (Ferguson. 1981 : 182)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad \text{โดยมี} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

5. ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อ
ตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้สูตร (Lindquist. 1956 : 63)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ไวพิจารณาใน F-distribution

MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

หากพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) โดยใช้
สูตร (Miner. 1971 : 210 - 218)

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{\frac{1}{n}}}$$

เมื่อ q แทน q-statistic ที่ได้จากตาราง

MS_W แทน ค่า Mean-Square ภายในกลุ่ม

$\frac{1}{n}$ แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

หลักการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์โดยทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากแรง
ความถี่ และคิดเป็นร้อยละและเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชา
สุขศึกษา โดย

2.1 หากค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ว่ามีความคิดเห็นแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาอยู่ในระดับใด

2.2 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ระหว่างนักศึกษายาและนักศึกษาคู

2.3 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ระหว่างนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี
กับก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัย

2.4 ทดสอบความแตกต่าง ของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาเดิมแตกต่างกับก่อนเขาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก สุขศึกษา

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามรวมุสรานละเอียดของชุดแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม และภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษา ก่อนเขาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและการอยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	80	50.00
หญิง	80	50.00
รวม	160	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีนักศึกษารายเท่ากับนักศึกษาหญิง ถือเป็นนักศึกษารายร้อยละ 50 นักศึกษาหญิงร้อยละ 50

ตาราง 4 แสดงจำนวนและการร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
ม.ศ.๕ , ม.ศ.๖	125	78.13
ป.กศ.	30	18.75
อื่น ๆ	5	3.12
รวม	160	100.00

จากตาราง 4 แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม ก่อนเข้าเรียนในวิชา โปศศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ จบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดร้อยละ 78.13 รองลงมาได้แก่ จบประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาร้อยละ 18.75 และอันดับสุดท้ายคือ จบวุฒิอื่น ๆ ร้อยละ 3.12

ตาราง 5 แสดงจำนวนและการร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาคเดิม

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
เหนือ	40	25
กลาง	40	25
ใต้	40	25
ตะวันออกเฉียงเหนือ	40	25
รวม	160	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่าลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อแยกตามภูมิลำเนาคนเข้า
เรียนในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาเดิมจากภาคเหนือ
ร้อยละ 25 ภาคกลางร้อยละ 25 ภาคใต้อีกร้อยละ 25 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ร้อยละ 25

ตอนที่ 2 บทการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าเรียน
วิชาสุศึกษา

2.1 หากสถิติพื้นฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวินิจฉัยชั้นเรียน
ที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุศึกษาว่ามีความคิดเห็นแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาอยู่ในระดับใด

ตาราง 6 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุศึกษาแต่ละรายวิชาและรวม
ทุกรายวิชา จำแนกตามเพศ โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า

รายวิชา	เพศ	N	ระดับความคิดเห็น
1. สาธารณสุขเบื้องต้น	ชาย	80	3.49
	หญิง	80	3.44
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	ชาย	80	3.52
	หญิง	80	3.48
3. สวัสดิศึกษา	ชาย	80	3.54
	หญิง	80	3.52
4. การปฐมพยาบาล	ชาย	80	3.63
	หญิง	80	3.69
5. การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม	ชาย	80	3.51
	หญิง	80	3.44

ตาราง 6 (ต่อ)

รายวิชา	เพศ	N	ระดับความพึงพอใจ
6. เพศศึกษา	ชาย	80	3.58
	หญิง	80	3.56
7. ประชากรศึกษา	ชาย	80	3.46
	หญิง	80	3.43
8. การจัดการบริหารธุรกิจศึกษาในโรงเรียน	ชาย	80	3.51
	หญิง	80	3.37
9. ทัศนคติการ	ชาย	80	3.51
	หญิง	80	3.37
10. สุขภาพจิต	ชาย	80	3.53
	หญิง	80	3.51
11. ขาดสิ่งเสพติดในไทย	ชาย	80	3.51
	หญิง	80	3.37
12. โรคจิตเวชและการป้องกัน	ชาย	80	3.60
	หญิง	80	3.47
13. จิตวิทยาและการบริหารจิตวิทยา	ชาย	80	3.36
	หญิง	80	3.29
14. กณามันต์และเด็ก	ชาย	80	3.58
	หญิง	80	3.46

ตาราง 6 (ต่อ)

รายวิชา	เพศ	N	ระดับความนึกเห็น
15. สุขศึกษาชุมชน	ชาย	80	3.56
	หญิง	80	3.47
16. สุขภาพภูมิวิโลก	ชาย	80	3.56
	หญิง	80	3.46
17. รวมทุกรายวิชา	ชาย	80	3.53
	หญิง	80	3.48

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษามีความนึกเห็นต่อเนื้อหาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา ดังนี้ นักศึกษาชายมีความนึกเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น ประชากรศึกษา โภชนาศาสตร์ และจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา อยู่ในระดับ 2.50 - 3.49 ซึ่งถือว่ามีความนึกเห็นปานกลาง และมีความนึกเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน พฤติวิทยา การปฐมพยาบาล การสูดหายใจทางหลอดลม เพศศึกษา การจัดการและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพภูมิวิโลก และรวมทุกรายวิชา อยู่ในระดับ 3.50 - 4.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความนึกเห็นอย่างมาก ส่วนนักศึกษาหญิงมีความนึกเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สูดหายใจทางหลอดลม ประชากรศึกษา การจัดการและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ โรคติดต่อและการป้องกัน จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพภูมิวิโลก และรวมทุกรายวิชาอยู่ในระดับ 2.50 - 3.49 ถือว่ามีความนึกเห็นปานกลาง และมีความนึกเห็นต่อเนื้อหาวิชาสรีรวิทยา การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ อยู่ในระดับ 3.50 - 4.49 ถือว่ามีความนึกเห็นอย่างมาก

ตาราง 7 แสดงความถี่เห็นรองนักศึกษาที่มีข้อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวม
ทุกรายวิชา ว่านักศึกษาพฤติกรรมศึกษาก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา โดย
เห็นด้วยกับเกณฑ์ประเมินค่า

รายวิชา	พฤติกรรมการศึกษา	N	ระดับความคิดเห็น
1. ศาสนาและศีลธรรมเบื้องต้น	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.43
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.59
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.48
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.59
3. สวัสดิศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.53
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.56
4. การปฐมพยาบาล	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.64
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.72
5. การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.47
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.49
6. เพศศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.56
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.61
7. ประชากรศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.43
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.48
8. การจัดการบริหารสุขศึกษาใน โรงเรียน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.38
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.63

ตาราง 7 (ต่อ)

รายวิชา	วุฒิการศึกษ	น	ระดับความกึกเห็น
9. โภชนาศาสตร์	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.43
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.50
10. สุขภาพจิต	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.52
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.54
11. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.54
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.64
12. โรคติดต่อและการป้องกัน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.52
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.58
13. จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.33
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.31
14. อนามัยแม่และเด็ก	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.51
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.57
15. สุขศึกษาและพลศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.51
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.54
16. สุขภาพชุมชน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.50
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.55
17. รวมทุกรายวิชา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	3.49
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	3.56

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและ
 ราชวิชาและรวมทุกรายวิชาดังนี้ นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัย
 พลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีความคิดเห็นต่อเนื้อหา
 วิชาประชากรศึกษา ประชากรสูงเบื้องต้น อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน การสุขาภิบาล
 สิ่งแวดล้อม การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ จุลชีววิทยาและ
 ปาราสิต และรวมทุกรายวิชาอยู่ในระดับ 2.50 – 3.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็น
 ค่อนข้างกลาง ส่วนวิชาสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต ยาและ
 สิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพ
 ภูมิวิโลก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ 3.50 – 4.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็น
 ค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษามีวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษาในระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา และวุฒิอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคล
 และชุมชน การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประชากรศึกษา จุลชีววิทยาและปาราสิตวิทยา
 อยู่ในระดับ 2.50 – 3.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นค่อนข้างมาก ส่วนนักศึกษามี
 วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
 และวุฒิอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน การสุขาภิบาลสิ่ง
 แวดล้อม ประชากรศึกษา จุลชีววิทยาและปาราสิตวิทยา อยู่ในระดับ 2.50 – 3.49
 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นค่อนข้างมาก ส่วนเนื้อหาวิชาประชากรสูงเบื้องต้น สวัสดิศึกษา
 การปฐมพยาบาล เพศศึกษา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์
 สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก
 สุขศึกษาชุมชน สุขภาพภูมิวิโลก และรวมทุกรายวิชา นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
 3.50 – 4.49 ซึ่งถือว่ามีความคิดเห็นค่อนข้างมาก

ตาราง 8 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและ
รวมทุกรายวิชา ว่าแนกตามภูมิสำเนาเดิม โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า

รายวิชา	ภูมิสำเนาเดิม	N	ระดับความคิดเห็น
1. สาธารณสุขเบื้องต้น	ภาคเหนือ	40	3.49
	ภาคกลาง	40	3.50
	ภาคใต้	40	3.55
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.32
2. อนามัยส่วนบุคคล และ ชุมชน	ภาคเหนือ	40	3.71
	ภาคกลาง	40	3.45
	ภาคใต้	40	3.64
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.20
3. สวัสดิศึกษา	ภาคเหนือ	40	3.65
	ภาคกลาง	40	3.55
	ภาคใต้	40	3.66
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.28
4. การปฐมพยาบาล	ภาคเหนือ	40	3.67
	ภาคกลาง	40	3.67
	ภาคใต้	40	3.78
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.52
5. การสุขภาพใจในวงกลม	ภาคเหนือ	40	3.63
	ภาคกลาง	40	3.38
	ภาคใต้	40	3.58
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.30

ตาราง 8 (ต่อ)

รายวิชา	ภูมิอำนาจ	N	ระดับความถี่เห็น
6. เพศศึกษา	ภาคเหนือ	40	3.56
	ภาคกลาง	40	3.60
	ภาคใต้	40	3.73
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.40
7. ประชากรศึกษา	ภาคเหนือ	40	3.61
	ภาคกลาง	40	3.35
	ภาคใต้	40	3.53
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.28
8. การจัดและบริหารสุขศึกษา ในโรงเรียน	ภาคเหนือ	40	3.47
	ภาคกลาง	40	3.51
	ภาคใต้	40	3.57
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.20
9. โภชนาศาสตร์	ภาคเหนือ	40	3.50
	ภาคกลาง	40	3.30
	ภาคใต้	40	3.66
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.33
10. สุขภาพจิต	ภาคเหนือ	40	3.64
	ภาคกลาง	40	3.57
	ภาคใต้	40	3.51
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.36

ตาราง 8 (ต่อ)

รายวิชา	ภูมิสำเนา	N	ระดับความถี่เห็น
11. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	ภาคเหนือ	40	3.63
	ภาคกลาง	40	3.60
	ภาคใต้	40	3.63
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.35
12. โรคติดต่อและการป้องกัน	ภาคเหนือ	40	3.64
	ภาคกลาง	40	3.57
	ภาคใต้	40	3.59
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.33
13. จุลชีววิทยาและ ปรสิตวิทยา	ภาคเหนือ	40	3.42
	ภาคกลาง	40	3.29
	ภาคใต้	40	3.40
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.19
14. อณูพันธุศาสตร์และเด็ก	ภาคเหนือ	40	3.60
	ภาคกลาง	40	3.57
	ภาคใต้	40	3.58
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.32
15. ศาสตร์วิทยาศาสตร์	ภาคเหนือ	40	3.70
	ภาคกลาง	40	3.42
	ภาคใต้	40	3.62
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.32

ตาราง 8 (ต่อ)

รายวิชา	ภูมิภาค	N	ระดับความคิดเห็น
16. สุขภาพชุมชนโลก	ภาคเหนือ	40	3.65
	ภาคกลาง	40	3.51
	ภาคใต้	40	3.60
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.27
17. รวมทุกรายวิชา	ภาคเหนือ	40	3.60
	ภาคกลาง	40	3.49
	ภาคใต้	40	3.60
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	3.31

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ดังนี้ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ 2.50 – 3.49 ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือ ได้แก่ เนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น การจัดการและบริหารสุขภาพในโรงเรียน และจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา ภาคกลางได้แก่ เนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประชากรศึกษา โภชนาศาสตร์ จุลชีววิทยา สุขศึกษาชุมชน และรวมทุกรายวิชา ภาคใต้ได้แก่ เนื้อหาวิชาจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ เนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม แพศศึกษา ประชากรศึกษา การจัดการและบริหารสุขภาพในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกันโรค จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา อนามัยแม่และเด็ก สุขภาพชุมชน สุขภาพชุมชนโลก และรวมทุกรายวิชา นักศึกษาที่มีความอยู่ในระดับ 3.50 – 4.49 ซึ่งเป็นระดับความคิดเห็นดีมาก ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือ คือ เนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

แวดล้อม เพศศึกษา ประชากรศึกษา โภชนาศาสตร์ สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติด
ให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพภูมิวิเทศ
และรวมทุกรายวิชา ภาคกลางไคแก เนื้อหาวิชาสาราณสุขเบื้องต้น สวัสดิศึกษา การ
ปฐมพยาบาล เพศศึกษา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน สุขภาพจิต ยาและ
สิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก และสุขภาพภูมิวิเทศ
ภาคใต้ไคแก เนื้อหาวิชาสาราณสุขเบื้องต้น อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา
การปฐมพยาบาล การสุขภาพาสังแวดล้อม เพศศึกษา ประชากรศึกษา การจัดและ
บริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรค
ติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพภูมิวิเทศ และรวมทุก
รายวิชา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไคแก เนื้อหาวิชาการปฐมพยาบาล

ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และ
รวมทุกรายวิชา โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่า

รายวิชา	ระดับความพึงเห็น
1. สาราณสุข เบื้องต้น	3.47
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	3.51
3. สวัสดิศึกษา	3.53
4. การปฐมพยาบาล	3.66
5. การสุขภาพาสังแวดล้อม	3.47
6. เพศศึกษา	3.57
7. ประชากรศึกษา	3.44

ตาราง 9 (ต่อ)

รายวิชา	ระดับความคิดเห็น
8. การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน	3.45
9. โภชนาศาสตร์	3.44
10. สุขภาพจิต	3.52
11. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	3.56
12. โรคติดต่อและการป้องกัน	3.53
13. จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา	3.32
14. อนามัยแม่และเด็ก	3.52
15. สุขศึกษาชุมชน	3.51
16. สุขภาพบุรุษวิโรค	3.51
17. รวมทุกรายวิชา	3.58

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชาครั้งนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น การสุขาภิบาล สิ่งแวดล้อม ประชากรศึกษา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา อยู่ในระดับ 2.50 - 3.49 ซึ่งถือว่ามีความคิดเห็นค่อนข้างปานกลาง และมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน อนามัยแม่และเด็ก สุขศึกษาชุมชน สุขภาพบุรุษวิโรค และรวมทุกรายวิชา

อยู่ในระดับ 3.50 -- 4.49 ซึ่งถือว่ามีความคิดเห็นค่อนข้างมาก

2.2 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ที่มีต่อเนื้อหาวิชาสู่ศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชาระหว่างนักศึกษาชายกับ
นักศึกษาหญิง

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง
เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสู่ศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (สุศึกษา)

รายวิชา	เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
1. สารานุกรมเมืองไทย	ชาย	80	27.9875	3.873	0.77
	หญิง	80	27.5250	3.772	
2. อานาปยัชฌนบทและชุมชน	ชาย	80	28.1750	4.065	0.41
	หญิง	80	27.9125	3.940	
3. ศาสตร์ศึกษา	ชาย	80	28.3750	4.153	0.21
	หญิง	80	28.2375	4.249	
4. การปฐมพยาบาล	ชาย	80	29.1125	4.690	0.62
	หญิง	80	29.5375	4.006	
5. การสุขภาพสิ่งแวดล้อม	ชาย	80	28.0875	4.631	0.84
	หญิง	80	27.5500	3.390	
6. เพศศึกษา	ชาย	80	28.6750	4.556	0.21
	หญิง	80	28.5375	3.897	

ตาราง 10 (ต่อ)

รายวิชา	เพศ	N	$\bar{x}$	s^2	t
7. ประชากรศึกษา	ชาย	80	27.7125	4.702	0.36
	หญิง	80	27.4625	3.930	
8. การจัดและบริหารสุขศึกษา ในโรงเรียน	ชาย	80	28.1000	4.697	1.58
	หญิง	80	26.9750	4.281	
9. โภชนศาสตร์	ชาย	80	27.4000	4.719	0.59
	หญิง	80	27.8101	4.048	
10. สุขภาพจิต	ชาย	80	28.3000	3.860	0.32
	หญิง	80	28.1000	3.964	
11. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	ชาย	80	28.5063	4.323	0.14
	หญิง	80	28.4125	4.021	
12. โรคติดต่อและการป้องกัน	ชาย	80	28.8125	4.234	1.55
	หญิง	80	27.8000	4.001	
13. จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา	ชาย	80	26.8875	4.836	0.73
	หญิง	80	26.3750	4.067	
14. อนามัยแม่และเด็ก	ชาย	80	28.6625	4.768	1.38
	หญิง	80	27.7375	3.655	
15. สุขศึกษาชุมชน	ชาย	80	28.5250	4.668	1.12
	หญิง	80	27.7875	3.542	

ตาราง 10 (ต่อ)

รายวิชา	เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
16. สุขภาพบุรุษวิทย์	ชาย	80	28.4875	4.452	1.18
	หญิง	80	27.7125	3.362	
17. รวมทุกรายวิชา	ชาย	80	451.9367	58.789	0.72
	หญิง	80	445.8481	46.231	

$$* p < .05 \quad (t = 1.960)$$

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาระดับพลศึกษาชายและนักศึกษาระดับพลศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1

2.3 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับพลศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ระหว่างนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่ากับนักศึกษาระดับพลศึกษา

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาแยกตามวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่ากับนักศึกษาระดับพลศึกษา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา

รายวิชา	วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S^2	t
1. สาธารณสุขเบื้องต้น	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.4720	3.822	1.83
	ป.ศ. และอื่น ๆ	35	28.7714	3.679	

ตาราง 11 (ต่อ)

รายวิชา	วิธีการศึกษา	N	$\bar{X}$	S^2	t
2. อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.8400	3.884	1.15
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.7714	4.339	
3. ทักษะศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.2400	4.245	0.39
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.5429	4.032	
4. การปฐมพยาบาล	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	29.1840	4.550	0.88
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	29.8286	3.577	
5. การสุขภาพสิ่งแวดล้อม	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.7760	4.052	0.25
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	27.9714	4.119	
6. เพศศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.5280	4.261	0.45
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.8857	4.150	
7. ประชากรศึกษา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.4960	4.471	0.54
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	27.9143	3.921	
8. การจัดการบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.0960	4.553	2.53 *
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	29.1143	4.057	
9. โภชนาการ	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	27.4758	4.366	0.68
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.0571	4.505	
10. สุขภาพจิต	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.1600	4.098	0.28
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.3429	3.143	

ตาราง 11 (ต่อ)

รายวิชา	วิธีการศึกษา	N	$\bar{X}$	S^2	t
11. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.2581	4.212	1.19
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	29.1714	3.952	
12. โรคติดต่อและการป้องกัน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.2080	4.071	0.54
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.6571	4.412	
13. จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	26.6560	4.383	0.13
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	26.5429	4.705	
14. อนามัยแม่และเด็ก	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.0800	4.161	0.63
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.6286	4.634	
15. สุขศึกษาชุมชน	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.0960	4.153	0.34
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.3714	4.229	
16. สุขภาพบุรุษโลก	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	28.0000	4.201	0.58
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	28.4571	4.111	
17. รวมทุกรายวิชา	ม.ศ.5, ม.ศ.6	125	446.8618	52.229	0.88
	ป.กศ.และอื่น ๆ	35	456.0286	54.940	

* $p < .05$ ($t = 1.960$)

จากตาราง 11 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความถนัดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา จำแนกตามวิธีการศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา คือผู้ที่มีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 กับวุฒิประกาศนียบัตรวิชา

การเรียนรู้และปฏิบัติอื่น ๆ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น ถนนมัย
 ส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม
 แพศศึกษา ประชากรศึกษา โภชนาศาสตร์ สุขภาพจิต ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ
 โรคติดต่อและการป้องกัน จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา ถนนมัยแม่และเด็ก สุขศึกษา-
 ชุมชน สุขภาพบุรุษโลก และรวมทุกรายวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนวิชา
 การจัดการและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน นักศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.53$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

2.4 ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับพยาบาล
 ที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา
 เดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพยาบาล

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
 เนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	72.5688	24.1896	1.681
ภายในกลุ่ม	156	2244.9250	14.3905	
รวม	159	2317.4937		

$$* p < .05 \quad (F_{3, 156} = 2.68)$$

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียน
 ในวิทยาลัยพยาบาล มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาแบบมีความถูกต้องและชุมชน ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิคำเนา
แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	408.6687	136.2229	9.996 *
ภายในกลุ่ม	156	2126.0250	13.6284	
รวม	159	2534.6937		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิคำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชานับส่วนบุคคลและชุมชนแตกต่างกัน อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็น
รายรูปแบบนิวแมน-คูล (Newman-Kuel) เพื่อความถี่เห็นแตกต่างกัน ดังปรากฏตาม
ตาราง 14

ตาราง 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นของนักศึกษาที่ป้อนเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	X	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้	เหนือ
		25.6250	27.6250	29.1750	29.7500
ตะวันออก เฉียงเหนือ	25.6250	—	2.00 *	3.55 *	4.125 *
กลาง	27.6250		—	1.55	2.125 *
ใต้	29.1750			—	0.575
เหนือ	29.7500				—

* $p < .05$

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนแตกต่างกับนักศึกษาจากภาคกลาง ภาคใต้ และภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาภาคกลาง มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนแตกต่างกับนักศึกษาภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาภาคอื่น ๆ มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาสถิติศึกษา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	238.8687	79.6229	4.869 *
ภายในกลุ่ม	156	2551.1250	16.3534	
รวม	159	2789.9937		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพละศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสถิติศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่แบบ
นิวแมน-คูล (Newman-Keuls) เพื่อหาว่าคู่ใดแตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษา ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	เหนือ	ใต้
		26.2750	28.4250	29.2250	29.3000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.2750	—	2.15 *	2.95 *	3.025 *
กลาง	28.4250		—	0.8	.875
เหนือ	29.2250			—	.075
ใต้	29.3000				—

* $p < .05$

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาจากภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาคนอื่น ๆ มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาสวัสดิศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาการปฐมพยาบาล ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	89.1000	29.7000	11.585
ภายในกลุ่ม	156	2924.000	18.7436	
รวม	159	3013.1000		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียน
ในวิทยาลัยสหศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาการปฐมพยาบาลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	188.7687	62.9229	4.048 *
ภายในกลุ่ม	156	2424.9750	15.5447	
รวม	159	2613.7437		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
เป็นรายกลุ่มแบบนิวแมน-คูล (Newman Keuls) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างกันดังปรากฏตาม
ตาราง 19

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นเนื้อหาวิชาการ
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้	เหนือ
		26.4500	27.0750	28.7000	29.0500
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.4500	—	.625	2.25 *	2.60 *
กลาง	27.0750		—	1.625	1.975
ใต้	28.7000			—	.35
เหนือ	29.0500				—

* $p < .05$

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความถี่เห็น
เนื้อหาวิชาสาขาวิชาสิ่งแวดล้อม แตกต่างกับกับนักศึกษาจากภาคใต้และภาคเหนืออย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มีความถี่เห็นเนื้อหาวิชาสาขาวิชา
สิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาแพศศึกษา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	137.8187	45.9396	2.652
ภายในกลุ่ม	156	2702.3750	17.3229	
รวม	159	2840.1937		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถึกเห็นต่อเนื้อหาวิชาแพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถนัดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาประชากรศึกษา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	189.6250	63.2083	3.500 *
ภายในกลุ่ม	156	2817.1500	18.0587	
รวม	159	3006.7750		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถนัดเห็นต่อเนื้อหาวิชาประชากรศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายกลุ่มแบบ
นิวแมนคูล (Newman Keuls) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 22

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นเนื้อหาวิชา
ประวัติศาสตร์ วิชา ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้	เหนือ
		26.2500	26.8250	28.3500	28.9250
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.2500	—	.575	2.10	2.675 *
กลาง	26.8250		—	1.53	2.10
ใต้	28.3500			—	.575
เหนือ	28.9250				—

* $p < .05$

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจากภาคเหนือ มีความถี่เห็นเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาจากภาคเหนือมีความถี่เห็นดีกว่า ส่วนนักศึกษาคนอื่นๆ มีความถี่เห็นเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน ระหว่างนักศึกษาที่มี
ภูมิสำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	201.5250	67.1750	3.447 *
ภายในกลุ่ม	156	3040.2500	19.4888	
รวม	159	3241.7750		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน แตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน
เฉลี่ยเป็นรายกลุ่มด้วยแมนคูล (Newman - Keuls) เพื่อตรวจดูใดแตกต่างกัน ดังปรากฏ
ตามตาราง 24

ตาราง 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นเนื้อหาวิชา
การจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{x}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	เหนือ	กลาง	ใต้
		25.6500	27.8250	28.1000	28.5750
ตะวันออกเฉียงเหนือ	25.6500	—	2.175 *	2.45 *	2.925 *
เหนือ	27.8250		—	.275	.75
กลาง	28.1000			—	.475
ใต้	28.5750				—

* $p < .05$

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความถี่เห็น
เนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียน แตกต่างกับกับนักศึกษาจากภาคอื่น
ทุกภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มีความถี่เห็นเนื้อหา
วิชาการจัดและบริหารสุศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาโภชนาศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	211.1961	70.3987	3.852 *
ภายในกลุ่ม	156	2832.8417	18.2764	
รวม	159	3044.0377		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันค่อนข้างเร็วใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาโภชนาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่แบบ
นิวแมนคูล (Newman - Keuls) เพื่อหาว่าคู่ใดแตกต่างกัน ดังปรากฏตาราง 26

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นเนื้อหัวใจ
โภชนาศาสตร์ ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{x}$	กลาง	ตะวันออก เฉียงเหนือ	เหนือ	ใต้
		26.4250	26.6667	28.0000	29.30000
กลาง	26.4250	—	.2417	1.333	2.875 *
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.6667			1.333	2.633 *
เหนือ	28.0000			—	1.30
ใต้	29.3000				—

* $p < .05$

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาจากภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความถี่เห็นเนื้อหัวใจโภชนาศาสตร์แตกต่างกันกับนักศึกษาจากภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มีความถี่เห็นเนื้อหัวใจโภชนาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาสุขภาพจิต ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	110.2000	36.7333	2.481
ภายในกลุ่ม	156	2309.4000	14.8038	
รวม	159	2419.6000		

$$* p < .05 \quad (F_{3, 156} = 2.68)$$

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียน
ในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาและสิ่งเสพติดให้โทษ ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	143.8368	47.9456	2.868 *
ภายในกลุ่ม	156	2591.6474	16.7203	
รวม	159	2735.4843		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 28 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาและสิ่งเสพติดให้โทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ แบบนิวแมนคูล (Newman - Keuls) เพื่อหาว่าคู่ใดแตกต่างกันถึงปรากฏตามตาราง 29

ตาราง 29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความถี่เห็นเนื้อหาวิชาฯ และสิ่งเสพติดให้โทษ ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	เหนือ	ใต้
		26.8250	28.8750	29.0513	29.1000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.8250	—	2.05	2.2263*	2.275*
กลาง	28.8750		—	.1763	.225
เหนือ	29.0513				.0487
ใต้	29.1000				

* $p < .05$

จากตาราง 29 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความถี่เห็นเนื้อหาวิชาฯและสิ่งเสพติดให้โทษแตกต่างกันกับนักศึกษาจากภาคเหนือและภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาจากอื่น ๆ มีความถี่เห็นเนื้อหาวิชาฯและสิ่งเสพติดให้โทษไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาโรคติดต่อและการป้องกัน ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกัน	3	143.6187	47.8729	2.896 *
ภายในกลุ่ม	156	2578.3750	16.5280	
รวม	159	2721.9937		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 30 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาโรคติดต่อและการป้องกัน แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็น
รายลุ่มแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman - Kuuls) เพื่อหาว่าคู่ใดแตกต่างกัน ดังปรากฏตาม
ตาราง 31

ตาราง 31 แหล่งผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายของความถี่เห็นที่มีต่อ เนื้อหาวิชา
โรคติดต่อและการป้องกัน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้	เหนือ
		26.7000	28.6250	28.7500	29.1500
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.7000	—	1.925	2.05 *	2.45 *
กลาง	28.6250		—	0.125	.525
ใต้	28.7500			—	.40
เหนือ	29.1500				—

* $p < .05$

จากตาราง 31 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความถี่เห็น
ต่อเนื้อหาวิชาโรคติดต่อและการป้องกัน แตกต่างกับกับนักศึกษาจากภาคใต้และภาคเหนือ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชา
โรคติดต่อและการป้องกันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาจุลชีววิทยาและปาราสิตวิทยา ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา
แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	91.0688	30.3563	1.556
ภายในกลุ่ม	156	3044.1750	19.5139	
รวม	159	3135.2437		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 32 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพระเกี๋ยง มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาจุลชีววิทยาและปาราสิตวิทยา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นธงของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาอนามัยแม่และเด็ก ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	133.7000	44.5667	2.526
ภายในกลุ่ม	156	2751.9000	17.6404	
รวม	159	2885.6000		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 33 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียน
ในวิทยาลัยพณิชยการ มีความถี่เห็นธงเนื้อหาวิชาอนามัยแม่และเด็ก ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถี่เห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
เนื้อหาวิชาสุขศึกษาชุมชน ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	228.5187	76.1729	* 4.714
ภายในกลุ่ม	156	2520.5750	16.1575	
รวม	159	2749.0937		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 34 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพณิชยการ มีความถี่เห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคนแบบ
นิวแมน-คูล (Newman - Keuls) เพื่อความถี่เห็นแตกต่างกัน ดังปรากฏตามตาราง 35

ตาราง 35 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความคิดเห็นของ เนื้อหาวิชา
สุขศึกษาชุมชน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้	เหนือ
		26.6250	27.4000	29.0000	29.6000
ตะวันออกเฉียงเหนือ	26.6250	—	.775	2.375 *	2.975 *
กลาง	27.4000		—	1.6	2.20
ใต้	29.0000			—	.60
เหนือ	29.6000				—

* $p < .05$

จากตาราง 35 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็น
ต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาชุมชน แตกต่างกับกับนักศึกษาจากภาคใต้และภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาจากภาคกลางมีความคิดเห็นแตกต่างกับกับนักศึกษา
จากภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มี
ความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความถึกเหินของนักศึกษาที่มีก่อน
เนื้อหาวิชาสุรภาพภูมิวิโลก ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	217.5500	72.5167	* 4.435
ภายในกลุ่ม	156	2550.8500	16.3516	
รวม	159	2768.4000		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 36 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนใน
วิทยาลัยพลศึกษา มีความถึกเหินต่อเนื้อหาวิชาสุรภาพภูมิวิโลกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายกลุ่มแบบ
นิวแมน-คูล (Newman - Keuls) เพื่อหาว่าคู่ใดแตกต่างกัน ดังปรากฏตาราง 37

ตาราง 37 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของความคิดเห็นที่มีเนื้อหาวิชา
สุขภาพผู้บริโภค ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{x}$	คะแนนออก เฉลี่ย เนื้อ	กลาง	ใต้	เหนือ
		26.2000	28.1250	28.8500	29.2250
คะแนนออกเฉลี่ย เนื้อ	26.2000	—	1.925 *	2.65 *	3.025 *
กลาง	28.1250		—	.725	1.1
ใต้	28.8500			—	.375
เหนือ	29.2250				—

* $p < .05$

จากตาราง 37 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็น
ต่อเนื้อหาวิชาสุขภาพผู้บริโภคแตกต่างกับนักศึกษาจากภาคกลาง ใต้ และภาคเหนือ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชา
สุขภาพผู้บริโภค ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวม ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	35910.0106	11970.0035	4.587 *
ภายในกลุ่ม	156	401839.1603	2609.3452	
รวม	159	437749.1709		

* $p < .05$ ($F_{3, 156} = 2.68$)

จากตาราง 38 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่แบบนิวแมนคูล (Newman - Keuls) เพื่อความถี่ใจแตกต่างกันดังปรากฏตามตาราง 39

ตาราง 39 แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของถาวรคติเห็นของนักศึกษาที่
มีต่อ เนื้อหาวิชาสุสศศึกษา โดยส่วนรวม ของนักศึกษาที่มีค่าคะแนนแตกต่างกัน

ภาค	$\bar{X}$	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	เหนือ	ใต้
		424.6410	447.3250	461.5897	461.7250
ตะวันออกเฉียงเหนือ	424.6410	—	22.684	36.9487*	37.064*
กลาง	447.3250		—	14.2647	14.4
เหนือ	461.5897			—	.1353
ใต้	461.7250				—

* $p < .05$

จากการาง 39 แสดงว่านักศึกษาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็น
ต่อเนื้อหาวิชาสุสศศึกษา โดยส่วนรวม แตกต่างกับกับนักศึกษาภาคเหนือและภาคใต้ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุสศศึกษา
โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความนึกเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525
2. เพื่อเปรียบเทียบความนึกเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525 ตามตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา และภูมิลำเนาเดิมก่อนเข้าเรียนใน วิทยาลัยพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาวิชา เอกสุขศึกษา ปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษาที่เปิดสอนวิชา เอกสุขศึกษา จำนวน ๕ วิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 160 คน เป็นชาย 80 คน หญิง 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ใช้แบบสอบถามความนึกเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชา สุขศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยให้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากความถี่ของคำถามตามลักษณะเพศ วุฒิการศึกษา และภูมิลำเนาเดิมก่อน เข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา โดยแจกแจงความถี่และคิดเป็นร้อยละแล้ว เรียง เป็นตาราง

2. หากค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาระดับพลศึกษาที่มีต่อเนื้อหาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาของวิชาสุขศึกษา โคบีวิเคราะห์คำตอบจากค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50 – 5.00	ถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นดีมากที่สุด
3.50 – 4.49	ถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นดีมาก
2.50 – 3.49	ถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นปานกลาง
1.50 – 2.49	ถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นน้อย
1.00 – 1.49	ถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่า $t(t - test)$

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One-way Analysis of Variance) และถ้าพบว่ามีค่าแตกต่างกันก็ใช้ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน-คูล (Newman - Keuls Method)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาระดับพลศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาอยู่ในระหว่าง 2.50 – 3.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นปานกลาง และระหว่าง 3.50 – 4.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นดีมาก และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.49 ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดเห็นดีมาก

2. นักศึกษาระดับพลศึกษาชายและนักศึกษาคหิง มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชาไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาด้านอื่นแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา

ไม่แตกต่างกัน ผลวิจัยนี้ชี้ว่าการจัดการและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน ซึ่งนักศึกษามีความถนัดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมีความถนัดเห็นต่อวิชาดังกล่าวดีกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการศึกษาและวิจัยอื่น ๆ

4. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษามีความถนัดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาดังนี้

4.1 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความถนัดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวมทุกรายวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความถนัดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา อณูพันธุศาสตร์และพันธุศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความถนัดเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน สถิติศึกษา การสุ่มตัวอย่างและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรศึกษา การจัดการและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาศาสตร์ ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน สุขศึกษาชุมชน สุขภาพชุมชนวิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาค้นคว้าถนัดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และรวมทุกรายวิชา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความถนัดเห็นค่าเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณรงค์ สกนทะ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความถนัดเห็นของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาสุขศึกษา ผลการวิจัยพบว่า (ณรงค์ สกนทะ 2515 : บทคัดย่อ) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้ความสำคัญของวิชาสุขศึกษาและสนใจเรื่องอนามัยส่วนบุคคล และสอดคล้องกับการวิจัยของชัยยง ขามรัตน์ ที่ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาเอกสุขศึกษา ผลการศึกษพบว่า (ชัยยง ขามรัตน์ 2523 : 68) นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ที่เรียนวิชา เอกสุขศึกษามีเจตคติในทางที่ดีต่อการจัดเนื้อหาหลักสูตรวิชาสุขศึกษา

2. จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 แต่สอดคล้องกับการวิจัยของวรณี สุริสิทธิ์ และคณะ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติและความต้องการของนักศึกษาครูที่มีต่อการ ใ้เรียนการสอนวิชา สุขศึกษา ผลการศึกษพบว่า (วรณี สุริสิทธิ์ และคณะ 2519 : บทที่ ๓) เจตคติของ นักศึกษาครูที่มีต่อวิชาสุขศึกษา มีอิทธิพลกับความแตกต่างทาง เพศงานวิจัยของชัยพร ชามรัตน์ ที่ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการ ใ้เรียนวิชาเอกสุขศึกษา และพบว่า (ชัยพร ชามรัตน์ 2523 : 71) นักศึกษาเพศชายและ เพศหญิงมีเจตคติต่อ เนื้อหาหลักสูตรสุขศึกษาแตกต่างกันโดยนักศึกษานักหญิงมีเจตคติไปในทิศทางที่เห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาชาย ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาของชัยพร ชามรัตน์ ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษา โดยส่วนรวมที่มีต่อ เนื้อหาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชา เอกสุขศึกษา มีได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษา เป็นรายละเอียดแต่ละรายวิชา

3. จากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิม แตกต่างกันก่อน เข้า เรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละ รายวิชาและรวมทุกรายวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ยกเว้น เนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน ซึ่งนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษา วิชาโทที่มีวุฒิ การศึกษาเดิมแตกต่างกันก่อน เข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชา สุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกันนี้ สอดคล้องกับการศึกษา ของมาลินี วงศ์นาม ที่ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา และพบว่า (มาลินี วงศ์นาม 2527 : 55) นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันก่อน เข้าเรียน มีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนเนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุขศึกษา ในโรงเรียนนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการวิจัยของวรณี สุริสิทธิ์ และคณะ ที่ได้ทำการศึกษาเจตคติและความต้องการ

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ทำการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา และพบว่า (วรุณี สุรสิทธิ์และคณะ 2519 : บทคัดย่อ) วุฒิการศึกษาเดิมของนักศึกษาทำให้ให้นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน การที่นักศึกษามีวุฒิการศึกษาทางสาธารณสุขศึกษามาก่อน มีความคิดเห็นต่อวิชา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียนดีกว่านักศึกษามีวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชา การศึกษานั้น อาจเนื่องมาจากนักศึกษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีวุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเพียงร้อยละ 21.98 เท่านั้น แต่นักศึกษามีวุฒิต่างสามัญมี จำนวนร้อยละ 78.12 และนักศึกษามีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเป็นวุฒิที่เคยเรียนวิชา สังคมศาสตร์มาแล้ว อาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องเรียนซ้ำอีก ทำให้เกิดความคิดเห็นที่ไม่ดี ต่อที่ควรต่อวิชานี้ หรือถ้อยคำหนึ่งนักศึกษามีไม่เคยเรียนวิชาการศึกษาจัดและบริหารสุขศึกษาใน วิทยาลัยมาก่อนอาจมีความกระตือรือร้นอยากเรียนวิชานี้มากกว่าผู้ที่เคยเรียนมาแล้ว เพราะ ตนเองไม่เคยมีแนวความคิดทางด้านนี้มาก่อน เมื่อได้รับทราบแนวความคิดใหม่ ๆ จึงกระตุ้น ให้มีความสนใจมากขึ้น

4. จากการศึกษาค้นคว้าว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อน เข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นดังนี้

4.1 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสาธารณสุขเบื้องต้น การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต จุลชีววิทยา และปฐพีวิทยา อนามัยแม่และเด็ก ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความหลังสูกรมมัธยมศึกษาปีที่ 5 เหมือนกัน รวมทั้งอาจารย์สอน วิชาสุขศึกษามีวุฒิการศึกษาคล้ายคลึงกันคือ ส่วนใหญ่จบพลศึกษาและสุขศึกษาทำให้ให้นักศึกษา ได้รับความรู้ ประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.2 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิด เห็นต่อเนื้อหาวิชานามียส่วนบุคคลและชุมชน สวัสดิศึกษา การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประชากรศึกษา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนาการสตรี ขาและสิ่ง- เสพคัลให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน สุขศึกษาชุมชน สุขภาพบุรุษโลก และเนื้อหา

วิชาสุขศึกษารวมทุกรายวิชาแตกต่างและต่ำกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือ ซึ่งจากการศึกษาเองในวัด ที่ได้อาศัยปริมาณและชนิดของความเชื่อที่มีลักษณะอันตรงข้ามแรงของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปีที่เรียนวิชาสุขศึกษาของมหาวิทยาลัยอินเดียนา จำนวน 630 คน และพบว่า (Symovitz 1960 อ้างจากสุรเดช สว่างวิชิต 2526 : 17)

ภูมิลำเนา เป็นอิทธิพลอย่างหนึ่งต่อความเชื่อและความเข้าใจในกระบวนการสุขภาพของนักศึกษา และสอดคล้องกับการศึกษาของปัญญา สมบูรณ์โสภณ ที่ได้อาศัยความเชื่อที่เชื่อมโยงกับสุขภาพและสวัสดิภาพของผู้ที่จะเป็นครูไทยในอนาคต โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาระดับสูงของวิทยาลัยครูทั่วประเทศ และพบว่า (ปัญญา สมบูรณ์โสภณ 2523 : 126 - 127) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความเชื่อที่ผิดในเรื่องสุขภาพแตกต่างกัน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเชื่อผิดมากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคกลางและภาคใต้ จากความเชื่อทางความสุขภาพ ขอมมีผลต่อความคิดเห็นและการปฏิบัติตนของนักศึกษาคอย นอกจากนี้ยังอาจเนื่องมาจากองค์ประกอบทางศาสนาอื่น ๆ เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางศาสนาสังคม และสภาวะทางเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในบางวิชาอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเหล่านี้ควรมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่ดีกว่านี้ ทั้งนี้เพราะในโอกาสต่อไปนักศึกษาเหล่านี้จะเป็นผู้มีบทบาทในการสอนวิชาสุขศึกษาให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีบทบาทที่ดีกว่า ผู้บริหาร อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ควรนำผลการศึกษารังนี้ไปใช้ดังต่อไปนี้คือ

1.1 สัมมนาและพัฒนาการสอนสุขศึกษา ทางหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (สุขศึกษา) ระดับวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนแก่อาจารย์และเพื่อวางแผนทางในการเรียน การสอน ประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 จัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (สุขศึกษา) พ.ศ. 2525 ทุกระบะ และให้มี

การปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาวิชาสุขศึกษา เช่น มีเนื้อหาที่ซับซ้อนในบางวิชา ได้แก่ เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับประชากรศึกษา สุขภาพภูมิวิโลกกับโภชนาศาสตร์ การดูแลสุขภาพอาหารกับโภชนาศาสตร์และเพิ่มเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เช่น ควรเพิ่มเรื่องเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำในวิชาการจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน เรื่องอาหารสำหรับนักศึกษาในวิชาโภชนาศาสตร์

1.3 จัดให้มีการทำคู่มือการเรียนการสอน ซึ่งระบุถึงความรู้และลึกของเนื้อหาแต่ละรายวิชาอย่างละเอียด

2. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ก่อนจะมาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญ มีความคิดเห็นที่เห็นว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ในวิชาการจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียนนั้น นักศึกษากลุ่มหลังควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาดังกล่าวดีกว่าหรือดีเท่ากับนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญ เพราะนักศึกษาที่มีวุฒิประกาศนียบัตร เป็นผู้ที่เคยเรียนวิชาดังกล่าวมาแล้ว แต่กลับมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเท่าที่ควร จึงน่าจะได้มีการพิจารณาถึงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรการศึกษาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งขบวนการในการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนจะมาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกวิชาแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษามีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นแตกต่างและเห็นว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลางนั้น น่าจะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไปว่า เพราะเหตุใด นักศึกษามีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงมีความคิดเห็นต่างและแตกต่างจากนักศึกษาภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง เนื้อหาวิชาสุขศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของนักศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้อีกศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชา สุขศึกษาในแต่ละวิชาอย่างละเอียด
2. ควรจะได้อีกศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชา สุขศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ตัวแปรด้านระดับสติปัญญา รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น
3. ควรจะได้อีกมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (สุขศึกษา) พ.ศ. 2525 กับการนำไปสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนา
การสาธารณสุข แผนพัฒนาสาธารณสุขและความแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) สำนักข่าวพาณิชย์ 2524, 646 หน้า

คณะกรรมการสุศึกษาแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการสุศึกษาสายการศึกษา มาตรฐานขั้นต่ำ
ของงานสุศึกษาในสถานศึกษา กองสุศึกษา 2525, 22 หน้า

คณะกรรมการแห่งชาติ, สำนักงาน ผลงานวิจัยทางการศึกษา เจริญผล 2521,
506 หน้า

คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และคณะ โครงการร่วมระหว่าง
กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และกรมพลศึกษา สุศึกษาในโรงเรียน
สุเทพการพิมพ์ 2521, 526 หน้า

ชาวล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล เทคนิคการวัดผล ไทยวัฒนาพานิช 2517,
434 หน้า

ชัยยง ขามรัตน์ แบบฝึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกพลศึกษา
วิทยานิพนธ์ วท.ม. (อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์) สาขาสุศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล 2523,
102 หน้า เอกสารอักษราเนา

ชาตชัย ศรีโอบเพชร หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา พิทยะวัณร 2525, 106 หน้า
เชิดศักดิ์ ไชวาอินทร์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบการวัดและวิจัยวิชา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 135 หน้า

ณรงค์ นากเจริญ ความคิดเห็นของครูสอนสุศึกษาในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตร
สุศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ปริญาบัณฑิต กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 96 หน้า เอกสารอักษราเนา

ณรงค์ ชุกดา ความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูที่มีต่อวิชาอุษณศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ค.ม.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 80 หน้า เอกสารอักษรราย

ดำรง บุณย์เป็น แผนการสอนสุขศึกษา (เอกสารหมายเลข 247/จ.273) กองแผนงาน

สาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข 2525, 7 หน้า

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรหน่วยพลานามัย ประโยชน์

มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปี 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลเขตกการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์

ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 98 หน้า เอกสารอักษรราย

ดำรง บัวศรี ทฤษฎีหลักสูตร เล่ม 2 ม.ป.ท., ม.ป.ป. 212 หน้า

นิโกลาส เบเนต งานประถมศึกษาในท้องถิ่นเป็นการลงทุนอย่างไรเท่าไม่ถึงการณ์

หรือไม่ ศูนย์ศึกษา 11 - 12 (พฤศจิกายน - ธันวาคม) 2514, 41 หน้า

ประภาเพ็ญ สุวรรณ การสอนสุขศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2522, 287 หน้า เอกสารอักษรราย

ปรางค์ สวัสดิ์ ประสิทธิภาพการสอนวิชาสุขศึกษาของครูสุขศึกษาและครูพลศึกษา ระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ศาสตราจารย์

สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล 2525, 110 หน้า เอกสารอักษรราย

ปัทมา ดมบรรจศิลป์ ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพของผู้ที่จะเป็นครูไทย

ในอนาคต วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ปีที่ 6 เล่ม 1 : 126 - 131

มกราคม 2523

พเยาว์ ศักดิ์ การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ

วิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต วิทยานิพนธ์ วท.ม.

(ศาสตราจารย์) สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล 2523, 106 หน้า เอกสาร

อักษรราย

พลศึกษา, กรม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ คู่มืออาจารย์และนักศึกษาเชียงใหม่

พิมพ์ครั้งที่ 2522, ไม่ปรากฏเลขหน้าพิมพ์

พลศึกษา, กรม งานส่งเสริมสุขภาพนักเรียน กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ 2525,
127 หน้า เอกสารอักษรสืบเสาะ

พลศึกษา, กรม วิทยาลัยพลศึกษา เอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูง
(สุศึกษา) พุทธศักราช 2518 เอกสารอักษรสืบเสาะ

เมธี ปิณฑานนท์ และ นาคบา ภัทรสงไทย การออกแบบการสอน : แผนพัฒนา
การสอนและรายวิชา โดแท่นสโตร์ 2523, 360 หน้า

ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีติการพิมพ์
2524, 287 หน้า

วรฤดี สุรสิทธิ์ และคณะ ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอน
วิชาสุศึกษาในวิทยาลัยครู งานวิจัยมหาวิทยาลัยมหิดล 2519, 72 หน้า

วิเชียร เทียมเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการครองใจ
หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 195 หน้า เอกสารอักษรสืบเสาะ

วิไล แพงคำ การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิเทศสาขาการแนะแนว
ต่อลักษณะสำคัญทางทัศนคติ ความรู้ และความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 94 หน้า เอกสารอักษรสืบเสาะ

วิทยาลัยครูนครปฐมร่วมกับสํานักงานศึกษานิเทศกรรมกรมการฝึกหัดครู "แนวโน้มนการวิจัยสุศึกษา
ของวิทยาลัยครูในอําเภอ" เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์สอนวิชาสุศึกษาของ
วิทยาลัยครูทั่วประเทศ 2523 เอกสารอักษรสืบเสาะ

วิทยาลัยพลศึกษาสวนภูมิภาค, สำนักงาน คณิศรศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พ.ป.ศ., 2527

วิทยาลัยพลศึกษาสวนภูมิภาค หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา สุศึกษา
ม.ป.ท., 2525 เอกสารอักษรสืบเสาะ

———— : รายละเอียดวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูงพลศึกษาและ
สุศึกษา พ.ศ. 2525 ม.ป.ท. เอกสารอักษรสืบเสาะ

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 อักษรปริทัศน์ 2520,
35 หน้า

สุชาติ โสมประมูร การสอนพิเศษ ไทยวัฒนาพานิช 2523, 170 หน้า

———— การสอนพิเศษ ไทยวัฒนาพานิช 2520, 162 หน้า

สามัญศึกษา, กรม การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา
ระหว่างปี 2506 – 2508 กรุงเทพฯ 2509, 399 หน้า

สุภาพ สุธาวร ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานฝึกหัดครู วิทยานิพนธ์ ก.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 148 หน้า เอกสารอ้างอิง

สมิทร คุณากร หลักสูตรและการสอน ชวนการพิมพ์ 2518, 259 หน้า

สุรเดช สารอุจิฉ์ การศึกษาความเชื่อที่ผิดทางด้านสุขภาพของครูระดับประถมศึกษา
เขตการศึกษา 12 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 170 หน้า เอกสารอ้างอิง

สุรศักดิ์ สุรโตร์ ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประกอบ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11
วิทยานิพนธ์ ก.ม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 50 หน้า
เอกสารอ้างอิง

เสถียร สมิตภาพงศ์ การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503
หมวดวิชาพลานามัย วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 144 หน้า
เอกสารอ้างอิง

อนันต์ ศรีโสภ การจัดและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520, 300 หน้า

———— การวิจัยเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะ โครงการสุขภาพในโรงเรียน เฉลิมรัยการพิมพ์ 2520,
95 หน้า

อัมพร กำเหล็ก การศึกษาค้นคว้าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และ (ดุริยางคศิลป์) ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 158 หน้า
เอกสารอัคราณา

อารี สายธรรม ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พหุศักราช 2503 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 141 หน้า
เอกสารอัคราณา

อุษา ขำประยูร ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพหุศักราช 2521 ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2504, 202 หน้า เอกสารอัคราณา

Aubrey, Roger F. "Health Education Neglected Child of School,"
The Journal of School Health, Vol, No. 5, May 1972.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3 rd. ed.,
New York, Harper and Row, 1970. 752 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
5 th. ed., Tokyo, McGraw-Hill International Book, 1981.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Book
Company, 1959. 681 p.

Lindquist, Ewert Franklin. Design and Experiment in Psychology and
Education. Boston, Houghton Mifflin, 1956. 393 p.

- Obertentffer, Delbert. and Beyer, Merry K. School Health Education,
New York, Harper and Row, 1966. 585 p.
- Turner, C.E. Planning for Health Education in School London, Butler,
Ltd., 1966. 157 p.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design, 2 nd ed.,
New York, McGraw-Hill, 1971. 907 p.
- World Health Organization. Report on the Second Regional Seminar on
Health Education. December 4 - 12, 1969.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

ชื่อวิชา

การสาธารณสุขเบื้องต้น รหัสวิชา สุข 131

Introduction to Public Health

จำนวนหน่วยกิต 1 หน่วยกิตเนื้อหาวิชา

1. ประวัติและวิวัฒนาการของการสาธารณสุขในประเทศไทย
2. ความหมายและความสำคัญเกี่ยวกับการสาธารณสุข
3. ปัญหาและการพัฒนาสาธารณสุขของประเทศ
4. การสาธารณสุขมูลฐาน
5. การบริหารงานสาธารณสุข
6. งานส่งเสริมสุขภาพอนามัย
 - งานสุขศึกษา
 - งานอนามัยแม่และเด็ก
7. องค์การและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสาธารณสุข
8. บุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุข
9. กฎหมายสาธารณสุข

ชื่อวิชา

อนามัยส่วนบุคคลและชุมชน

รหัสวิชา สุข 134

Personal and Community Hygiene

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน
2. ปัญหาทางอนามัยทั้งส่วนบุคคลและชุมชน
3. อนามัยส่วนบุคคล
 - 3.1 ผิวหนัง ผม ขน เล็บ
 - 3.2 หู ตา จมูก
 - 3.3 ปาก และฟัน
 - 3.4 มือ และเท้า
 - 3.5 การบริโภคอาหาร
 - 3.6 ทรวงอก
 - 3.7 อนามัยทางเพศ
 - 3.8 การออกกำลังกายและการพักผ่อน
4. อนามัยชุมชน
 - 4.1 การดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมของบ้านและชุมชน เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ สวมและขยะมูลฝอย
 - 4.2 โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่สำคัญ และวิธีป้องกันโรค
 - 4.3 องค์การและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ชื่อวิชา

สวัสดิศึกษา

รหัสวิชา สุข 135

Safety Education

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของสวัสดิศึกษา
2. ปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ
3. ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาสวัสดิศึกษากับวิชาอื่น
4. ขอบข่ายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิศึกษาในเรื่องต่อไปนี้
 - 4.1 สวัสดิศึกษาในบ้าน
 - 4.2 สวัสดิศึกษาในโรงเรียน
 - 4.3 สวัสดิศึกษาในการเล่นกีฬา
 - 4.4 สวัสดิศึกษาในการจราจร
 - 4.5 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับอัคคีภัย
 - 4.6 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
 - 4.7 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับนันทนาการ
 - 4.8 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
 - 4.9 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ
 - 4.10 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและการเกษตร
 - 4.11 สวัสดิศึกษาเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน

ชื่อวิชา

การปฐมพยาบาล

รหัสวิชา สุข 136

First aid

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญและหลักทั่วไปในการปฐมพยาบาล
2. เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฐมพยาบาลและหลักวิธีการใช้ที่ถูกต้อง
3. การปฐมพยาบาลบาดแผล
4. การปฐมพยาบาลตามเนื้อ ซอ เกส่อน ซอ แผลง ซอ หลุค
5. การพันแผลชนิดต่าง ๆ
6. การวัดปรอท, ชีพจร, การหายใจ
7. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่มีอาการชัก
8. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่เป็นลมหมดสติ
9. การปฐมพยาบาลการช็อค
10. การปฐมพยาบาลการตกเลือด
11. การช่วยหายใจ
12. การนวดหัวใจ
13. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กระอักหักและการทำเฝือกเทียม
14. หลักการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่ถูกต้อง
15. การปฐมพยาบาล สารพิษเข้าร่างกายและผิวหนัง
16. การปฐมพยาบาลสิ่งแปลกปลอมเข้าตา หู คอ จมูก

ชื่อวิชา

ประชากรศึกษา

รหัสวิชา สุข 231

Population Education

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของวิชาประชากรศึกษา
2. แบบแผนแห่งการเติบโตของประชากรของประเทศไทยและของโลก
3. การเพิ่มของประชากรกับปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจ
4. การเพิ่มของประชากรกับปัญหาการศึกษา
5. การเพิ่มของประชากรกับปัญหาสาธารณสุข
6. การเพิ่มของประชากรกับสังคม
7. การเพิ่มของประชากรกับการเมือง
8. งานด้านประชากรศึกษาและหน่วยงานการวางแผนครอบครัว
9. ประชากรศึกษากับการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

ชื่อวิชา

สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

รหัสวิชา สุข 137

Environmental Health

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
3. น้ำดื่ม น้ำใช้ และการกำจัดน้ำโสโครก
4. การกำจัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ และการรวบรวมที่ถูกต้องสุขลักษณะ
5. การสุขาภิบาลโรงเรียน
6. การสุขาภิบาลบ้านพักอาศัย
7. การสุขาภิบาลอาหาร
8. การสุขาภิบาลสระว่ายน้ำและสถานที่อาบน้ำ
9. การควบคุมสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
10. การควบคุมแมลงและสัตว์

<u>ชื่อวิชา</u>	เพศศึกษา	รหัสวิชา สุข 138
	Sex Education	
<u>จำนวนหน่วยกิต</u>	1 หน่วยกิต	
<u>เนื้อหาวิชา</u>	1. ความหมายและความสำคัญและประโยชน์ของวิชาเพศศึกษา 2. การเจริญเติบโตของมนุษย์ตั้งแต่ปฏิสนธิจนคลอด 3. การเปลี่ยนแปลงทางเพศตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยผู้ใหญ่ 4. ความผิดปกติทางอวัยวะเพศและกามโรค 5. มารยาทในสังคมเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่อภิเษก การแต่งงาน 6. การปฏิบัติตนในรอบครัวในวิเทศสมรส 7. การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ 8. แนวความคิดในการสอนเพศศึกษา	

<u>ชื่อวิชา</u>	การจัดและบริหารสุขภาพในโรงเรียน	รหัสวิชา สุข 232
	Organization and administration of School Health Program	
<u>จำนวนหน่วยกิต</u>	2 หน่วยกิต	
<u>เนื้อหาวิชา</u>	1. ความมุ่งหมายและความสำคัญของการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน 2. องค์ประกอบของโครงการสุขภาพในโรงเรียน 3. ประวัติการอนามัยโรงเรียน 4. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ 5. การจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน 6. การสอนสุขภาพในโรงเรียน 7. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียนและชุมชน 8. การประสานงานระหว่างครูสุขภาพกับบุคลากรอื่น 9. การบริหารโครงการสุขภาพในโรงเรียน	

ชื่อวิชา

โภชนาศาสตร์

รหัสวิชา สุข 233

Nutrition

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของโภชนาศาสตร์
2. สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางโภชนาศาสตร์
3. หมู่ของอาหาร และชนิดของสารอาหาร
4. การย่อย การดูดซึมอาหาร
5. อาหารครบมาตรฐาน
6. โภชนาการสำหรับบุคคลปกติในภาวะพิเศษ
7. โรคขาดสารอาหาร
8. การสูญเสียอาหาร
9. พิษที่เกิดจากอาหาร
10. การเลือกซื้ออาหารและการส่งวนคุณค่าอาหาร
11. โภชนาบำบัด
12. องค์การและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการ

ชื่อวิชา

สุขภาพจิต

รหัสวิชา สุข 234

Mental Health

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของสุขภาพจิต
2. ลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตและการส่งเสริมสุขภาพจิต
3. กลวิธีการในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
4. โครงสร้างและพัฒนาการทางบุคลิกภาพ
5. สิ่งบ่งชี้แนวทางการมอดที่เป็นภัยต่อสุขภาพจิต
6. ชนิดและสาเหตุของโรคจิตโรคประสาท
7. การป้องกันโรคจิตโรคประสาท
8. การแนะนำและช่วยเหลือเบื้องต้น แก่ผู้มีปัญหาสุขภาพจิต

ชื่อรายวิชา

ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ

รหัสวิชา สุข 235

Drugs and Narcotics

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายลักษณะและการออกฤทธิ์ของยา
2. หลักทั่วไปในการใช้ยา
3. ประโยชน์และโทษของยา
4. ประเภทของยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
5. สมุนไพรในท้องถิ่น
 - หลักทั่วไปในการเก็บและเตรียมสมุนไพร
 - ชนิดและสรรพคุณ
 - ตัวอย่างสมุนไพร
6. พระราชบัญญัติยา
7. สิ่งเสพติดให้โทษ
 - ความหมายและประเภทของสิ่งเสพติด
 - สาเหตุอันตรายและการป้องกัน
 - การบำบัดและฟื้นฟู

ชื่อวิชาโรคติดต่อและการป้องกัน

รหัสวิชา 236

Communicable Disease and Prevention

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของวิชาโรคติดต่อและการป้องกัน
2. ชนิดของเชื้อโรค สาเหตุของโรค ทางเข้าสู่ร่างกาย การติดต่อ และการระบาคของโรค
3. พาหะของโรค
4. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ชื่อวิชาจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา

รหัสวิชา สข 111

Microbiology and Parasitology

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมาย ความสำคัญของจุลชีววิทยาและปรสิตวิทยา
2. จุลชีววิทยา
 - 2.1 ลักษณะและธรรมชาติของการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย
 - 2.2 ประโยชน์ของแบคทีเรีย
 - 2.3 ความต้านทานของร่างกายและภูมิคุ้มกันโรค
 - 2.4 โรคที่เกิดจากแบคทีเรีย
 - 2.5 โรคที่เกิดจากเชื้อรา
 - 2.6 โรคที่เกิดจากพื้ดเชื้อเหี้ย
 - 2.7 โรคที่เกิดจากไวรัส
3. ปรสิตวิทยา
 - 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปรสิตวิทยา
 - 3.2 โรคที่เกิดจากโปรโตซัว
 - 3.3 โรคที่เกิดจากพยาธิ
 - 3.4 โรคที่เกิดจากแมลง

ชื่อวิชา

อนามัยแม่และเด็ก

รหัสวิชา สุข 211

Maternal and Child Health

จำนวนหน่วยกิต

2 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. กายวิภาค และสรีรวิทยาของสตรี
2. การตั้งครรภ์
 - การปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์
 - อาการบางอย่างที่เกิดขึ้นในขณะตั้งครรภ์
 - การเตรียมเครื่องมือสำหรับบุตร
 - การช่วยตนเองสำหรับการคลอดบุตร
3. การปฏิบัติตนหลังคลอด
 - การรักษาความสะอาด ปากและฟัน, เต้านม, อวัยวะสืบพันธุ์
 - การขับถ่าย
 - การออกกำลังกายภายหลังคลอดบุตร
4. อาหารของมารดา ระหว่างตั้งครรภ์และหลังคลอด
5. การเลี้ยงดูบุตร
 - การเลี้ยงดูของใจ
 - การอาบน้ำบุตร
 - การสังเกตอาการผิดปกติ
 - อาหาร เน้นเรื่องความสำคัญของนมแม่
 - วิธีการให้นมแม่
 - วิธีการให้นมขวด
 - นมที่ใช้เลี้ยงทารกแทนนมแม่
 - อาหารเสริมสำหรับทารก
6. การให้อาหารแก่ทารกและเด็กเล็ก
7. โรคที่พบบ่อยในทารกและเด็กเล็ก

ชื่อวิชาสุขภาพของผูบริโภค
Consumer Health

รหัสวิชา สุข 214

จำนวนหน่วยกิต

1 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญ ของสุขภาพผูบริโภค
2. การป้องกัน, แก้ไขปัญหาสุขภาพของผูบริโภค
3. หลักการและวิธีการเลือกเครื่องอุปโภคและบริโภค
4. สารพิษที่อยู่ในเครื่องอุปโภคและบริโภค
5. ผลการวิจัยเกี่ยวกับสารพิษที่อยู่ในเครื่องอุปโภคและบริโภค
6. การป้องกันสารพิษในสรางกาย

ชื่อวิชา

สุขภาพชุมชน

รหัสวิชา สุข 213

Community Health Education

จำนวนหน่วยกิต

1 หน่วยกิต

เนื้อหาวิชา

1. ความหมายและความสำคัญของสุขภาพชุมชน
2. แผนรณรงค์สาธารณสุข
3. ปัญหาสุขภาพของบุคคลในชุมชน
4. วิธีการเฝ้าระวังสุขภาพในชุมชน
5. การวางโครงการสุขภาพในชุมชน
6. บทบาทของครูในโรงเรียนกับการช่วยแก้ปัญหาสุขภาพในชุมชน
7. วิธีการได้สุขภาพในชุมชน

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา

ตอนที่ 1

หมวดข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง
ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. กำลังศึกษาอยู่ ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด

3. มีภูมิลำเนาเดิมก่อนที่จะมาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ที่จังหวัด

4. วุฒิการศึกษาเดิมของท่านก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง (สุขศึกษา)

☐

ม.ศ.5 , ม.ศ.6

☐

ป.กศ.

☐

อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2

หมวดความคิดเห็น

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ หรือไม่
ตามความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแต่ละข้อให้เลือกตอบ 5 ช่อง กรุณาตอบ
คำถามตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิชาโภชนาศาสตร์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้อง กับการดำรงชีวิต		✓			

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในระดับ
ป.กศ.สูง (สุขศึกษา) ของนักศึกษานั้นปี ๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โปรดตอบทุกข้อ

1. วิชาสาราณสุขเบื้องต้น

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่มีความซ้ำซ้อนกับ เนื้อหาวิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับ เนื้อ เรื่อง ลำดับกัน					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุมสิ่ง ที่นารูพอ เพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไป คือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติม คือ

2. วิชาอนาณัติวัฒนธรรมและชุมชน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับการดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอนได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความยากเกินไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับเรื่องเรื่งสำคัญ					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุมสิ่งที่น่ารู้พอเพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติม คือ

3. วิชาสวัสดิศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์ต่อ เนื้อ เรื่อง เดียวกัน					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุมซึ่งได้ นำผล เปรียบ					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติม คือ

4. วิชาการปฐมพยาบาล

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง เรียงลำดับกัน					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุม สิ่งที่น่ารู้พอ เพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

5. วิชาการสู่ทางไกลเชิงบวก

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ใครได้					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความน่าสนใจไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับ เรื่องต่างๆ					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสม กับเวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุม ถึงที่นารอเรียน					

เนื้อหาวิชาที่มีความน่าสนใจไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

6. วิชาประวัติศาสตร์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความยากเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับ เรื่องสำคัญ					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ นารพอ เพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มอีกคือ

7. วิชาประชากรศึกษา

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย เลยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับ เรื่องสำคัญ					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม กับเวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม สำหรับครูผู้สอน					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

8. วิจารณ์การจัดระบบบริหารสู่ศึกษาไปโรงเรียน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหา มีความทันสมัย สอดคล้อง ใช้ง่าย					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุม สิ่งที่ควรสอน					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

9. วิชาโรคนาสาสตร์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับการดำรงชีวิต					
2.	สามารถนำเนื้อหาไปสอนได้จริง					
3.	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาอื่น					
4.	เนื้อหาที่มีความยากเกินไป					
5.	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องอื่นที่สำคัญ					
6.	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
7.	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
8.	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่นำเสนอเพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

10. วิชาสุรภาพิก

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหา มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับเรื่อง เรียงลำดับกัน					
6	เนื้อหา มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหา มีความครอบคลุม สิ่งพื้นฐานพอเพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

11. วิชาฯและสิ่งเสพคติให้โทษ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความยากเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ต่อ เนื้อ เรื่องสำคัญกัน					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ นารูพอ เพื่อ					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

12. วิชาโรคติดต่อและการป้องกัน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับ เรื่องสำคัญกับ					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ นารูทอ ใ้ถึง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเสริมคือ

13. วิชาชุดนี้วิชาอะไรน่าสนใจ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับการดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอนได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเรียงลำดับกัน					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่นารพขอเพิ่ม					

เนื้อหาวิชาที่มีความน่าสนใจ
 เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

14. วิชาอนามัยแม่และเด็ก

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย เลย
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ต่อ เนื้อ เรื่อง คำกับกัน					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ นารพขอ เฝ้มง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปกับ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

15. วิชาสุสศึกษารุมน

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ได้จริง					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับ เนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหาที่มีความง่ายเกินไป					
5	เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ต่อ เนื้อ เรื่อง ลำดับกัน					
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม กับระดับชั้น					
7	เนื้อหาที่มีความเหมาะสม กับเวลาเรียน					
8	เนื้อหาที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ นารถพบ พบ					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

16. วิชาสุขภาพมนุษย์โลก

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เนื้อหามีความสอดคล้องกับ การดำรงชีวิต					
2	สามารถนำเนื้อหาไปสอน ใครได้					
3	เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น					
4	เนื้อหามีความยากเกินไป					
5	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับ เรื่องสำคัญอื่น					
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับ ระดับชั้น					
7	เนื้อหามีความเหมาะสม กับเวลาเรียน					
8	เนื้อหามีความครอบคลุม ถึงแก่นสารพอเพียง					

เนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินไปคือ

เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมคือ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ. 2525

บทคัดย่อ
ของ
เรณู เพ็ญอารีย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อ เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กรกฎาคม 2528

การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ เนื้อหาวิชา สุขศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา พ.ศ.2525 ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา เกมและภูมิลำเนา เกมของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัย พลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษาที่เปิดสอนวิชาเอกสุขศึกษา จำนวน 6 แห่ง รวม ทั้งสิ้น 160 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบ สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ $t - test$ และ $F - test$

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชา สุขศึกษาแต่ละรายวิชาอยู่ในระดับทั้ง เห็นควยปานกลางและเห็นควยมาก สำหรับเนื้อหาวิชา สุขศึกษาโดยสวนรวมนั้น นักศึกษามีความเห็นควยมาก
2. นักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษา วิชาเอกสุขศึกษา ชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาไม่แตกตางกัน
3. นักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกตางกัน ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชา และ รวมทุกรายวิชาไม่แตกตางกัน ยกเวนเนื้อหาวิชาการจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน ซึ่งนักศึกษามีความคิดเห็นแตกตางกันอยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้นักศึกษาที่มี วุฒิการศึกษาทางสามัญมาก่อน มีความคิดเห็นต่อวิชาังกลาวคิควาญที่มีวุฒิการศึกษาทาง ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและวุติอื่น ๆ
4. นักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกตางกันก่อนเข้าเรียนใน วิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาแต่ละรายวิชาและรวมทุกรายวิชาดังนี้
 - 4.1 นักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกตางกันก่อนเข้าเรียนใน วิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวมทุกรายวิชา แตกตางกันอยางมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาสารานุกรมสุขบัญญัติ การปฐมพยาบาล เพศศึกษา สุขภาพจิต จุลชีววิทยาและปาราสิตวิทยา อนามัยแม่และเด็ก ไม่แตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน ศาสตร์ศึกษา การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประชากรศึกษา การจัดและบริหารสุขศึกษาในโรงเรียน โภชนศาสตร์ ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ โรคติดต่อและการป้องกัน สุขศึกษาชุมชน สุขภาพบุริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE STUDENTS' OPINIONS ABOUT THE CONTENTS OF HEALTH EDUCATION
IN THE HIGHER CERTIFICATE OF EDUCATION CURRICULUM
OF PHYSICAL EDUCATION COLLEGES, B.E. 2525

AN ABSTRACT

BY

RENU PEN - AREE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
July 1986.

The purpose of this study was to investigate the students' opinion about the contents of health education in the Higher Certificate of Education curriculum of the colleges of physical education, B.E. 2525. The studied variables were sex, previous educational background and native geographical location of the student. The subjects were 160 second year students majoring in health education at 6 physical education colleges in B.E. 2527. They were randomly sampled. After the data were analyzed using the t - test and F - test of difference, the results were as the followings :

1. The last - year, health - education major students of the colleges of physical education moderately and highly agree with the contents of individual subjects in the health education curriculum. But, when viewing the health education curriculum as a whole, they agree highly with its content.

2. There is no difference of opinion among the male and female health - education major students on the contents of health education curriculum when viewed as separate subjects or as a whole.

3. There is no difference of opinion among the health education major students who have different previous education backgrounds on contents of health education curriculum when viewed as separate subjects or as a whole. However, there is a difference of opinion on the Organization and Administration of School Health Program course at the .05 level of significance; those who have had only general educational background hold higher opinion on the subject than those who have had the Certificates of Education or other educational backgrounds.

4. The health - education major students who come from different native geographical locations hold the following opinions on the contents of health education curriculum both as separate subjects or as a whole

4.1 There is a difference of opinion at the .05 level of significance among students with different native geographical locations on the contents of health education curriculum as a whole.

4.2 There is no difference of opinion among the students with different native geographical locations on the following subjects :
An Introduction to Public Health, First Aids, Sex Education, Mental Health, Microbiology and Parasitology, Maternal and Child Health.

4.3 There is a difference of opinion at the .05 level of significance among students with different native geographical locations on the following subjects : Personal and Community Health, Safety Education, Environmental Sanitation, Population Education, Organization and Administration of School Health Program, Nutrition, Drugs and Narcotics, Prevention of Communicable Diseases, Community Health Education and Consumer Education.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นาง เรณู เพ็ญอารีย์
วัน เดือน ปีเกิด	22 กรกฎาคม 2497
สถานที่เกิด	ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2514 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2518 ป.กศ.สูง (ภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2520 กศ.บ. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา พ.ศ. 2528 กศ.ม. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2522 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
